

in fact o

Fuksit ja vanhukset sitseillä

Suuri vuosijuhlavertailu

Tutalainen Etelä-Koreassa

Going higher? We hire.

Join the new generation of business developers!

Reddal offers business development as an outsourced service, working with senior management on issues such as strategy, operational efficiency and financial turnaround. Our mission is to drive growth across companies of all sizes. Our client base covers companies with revenues from 10M€ to 10B€+, and we serve smaller companies on a pro bono basis.

We are currently looking for new talent to join our growing team as full-time analysts or summer/fall interns in 2012. The deadline for internship applications is December 31, 2011. Applications for full-time positions are accepted on a rolling basis. Please send your CV, cover letter, university transcript and high school diploma to recruiting@reddal.com.

For more information, visit reddal.com or email samppa.sipila@reddal.com.

REDDAL

www.reddal.com

Indeksit (sisällysluettelo)

Yleisindeksi	Sivu
Päätoimittajan palsta	4
Puheenjohtajan palsta	6
Hallopedin kynästä	7
Opintoneuvojan tervehdys	8
Alumnin kuulumisia	9
TEK-palsta	11
Haaste	13
Reddal	15
Kysy Laurilta	25
Viiniarvostelut	29

Tapahtumaindeksi	Sivu
Kiinnostaisiko työpaikka?	12
Wanhussitsit	18
Fuksisitsit	19
Vuonna '85	20
Markan syys-XQ	21
Indecsin NHL-turnaus	28
Suuri vuosijuhla-arvostelu	31

KV-indeksi	Sivu
Tutalainen maailmalla	35
Vision Grenoble - Lyon	40

Viinimaistien tunnelmamusiikkia

Loppusanat

Joulukuun alku ei ole näytännyt kovin jouluiselta. Vettä on satanut lähinnä vaakasuoraan ja ulkona on pimeää, kylmää ja märkää. Viime päivinä on sentään saatu jopa hieman lunta. On kuitenkin yksi asia, joka osaltani pelastaa joulun kuin joulun lumesta riippumatta: perinteet. Yksikään muu juhla ei sisällä yhtä paljon yhtä ihania perinteitä. Joulunodotuksen voi aloittaa jo reippaasti marraskuun puolella, kun glögi saapuu kauppoihin. Varastoimalla sitä sopivasti joulukuun aikana, voi lempijuhlaani jatkaa helposti aina helmikuulle saakka. Virallinen joulunaika alkaa kuitenkin suklaakalenterin ensimmäisen luukun avaamisesta. Valitettavasti kauniin koristeelliset kalenterit vanhanaikaisine, käsin piirrettyine kuvineen Joulupukista ovat pitkälti jääneet historiaan, ja tänä vuonna oli tyytyminen pelkistettyyn kuvaan Pikku Myystä. Kalenterin sisus on kuitenkin onneksi edelleen yhtä suklainen. Joulukalenterin luukkujen avaamisen mukana seuraavat piparkakkujen leivonta, lahjojen hankkiminen, joululaulujen kuuntelu, joulukoristeet ja kuusen koristelu, Lumiukko, joulusauna, joulupuuro sekä tietysti kinkku ja laatikot. Ja joulun jälkeen jälleen uusi vuosi.

Edessäsi onkin nyt loppuaan lähestyvän vuoden 2011 viimeinen Infacto. Joululoman jälkeen päätoimittajan tehtävässä aloittaa uusi, toistaiseksi määrittelemätön henkilö. Haluan kiittää kaikkia tähän lehteen kuluvaan vuoden aikana sisältöä tuottaneita, tapahtui kirjoittaminen sitten vahvan painostuksen seurauksena tai jopa täysin vapaaehtoisesti. Erityiskiitos kaikille tarinansa minulle ennen deadlinea, sen jälkeen tai jopa sen aikoihin toimittaneille. Toivottavasti myöskään ensi vuoden päätoimittaja ei kohtaa juttupyynnöineen montaa kieltävää vastausta, jotta Infacto voi jatkaa roolissaan indecsläisten vuosittaisten aktiviteettien ja mietteiden taltioijana.

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta 2012!

Johanna

Julkaisija ja kustantaja:
TTY:n tuotantotalouden kilta Indecs
indecs-hallitus@indecs.info
Päätoimittaja ja taittaja: johanna.kari@tut.fi
Painopaikka: Juvenes Print TTY, Tampere
Painomäärä 80 kpl
www.indecs.info

Kannen kuva: Harri Pakkala
7. joulukuuta 2011
Tampere, TTY

Making a lasting impact,
not a quick impression.

Summer trainee opportunities
A better world begins with you at www.abb.fi/kesatyo

Our project.
Your legacy.

Power and productivity
for a better world™

Puheenjohtajan palsta

Vuosi lähestyy uhkaavasti loppuaan, kuten myös puheenjohtajakauteni. Vuosi on ollut minulle antoisa ja hallitukseni on saanut paljon hyvää aikaan. Näin lopun aluksi tahtoisinkin kiittää vielä kerran upeaa hallitustani, teidän ansiostanne tavoitteita saavutettiin. Toivottavasti jäsenistökin arvostaa teidän tekemäännä työtä ja kykenee havaitsemaan sen.

Jotta tämä ei menisi aivan kiittelemiseksi, niin täytyy ihmisiä myös haukkua... No ei nyt sentään. Haukkumisen sijaan siirrytään vaihteeksi vakavampiin aiheisiin. Konsistorilta tuli viimein päätös tulevasta kandi-uudistuksista. Teknistaloudellisessa tiedekunnassa tulee myös jatkossa olemaan kaksi erillistä hakukohdetta: tuotantotalous sekä tietojohdaminen. Muutoksena totuttuun on kuitenkin se, että kyseisillä koulutusohjelmilla tulee olemaan yhteinen kandiohjelma. Kandiohjelman sisällöstä ei kuitenkaan ole vielä tarkempaa tietoa, sillä sitä lähdetään vasta luonnostelemaan ja rakentamaan. Olkaa siis aktiivisia, sillä nyt on hyvä mahdollisuus päästä vaikuttamaan.

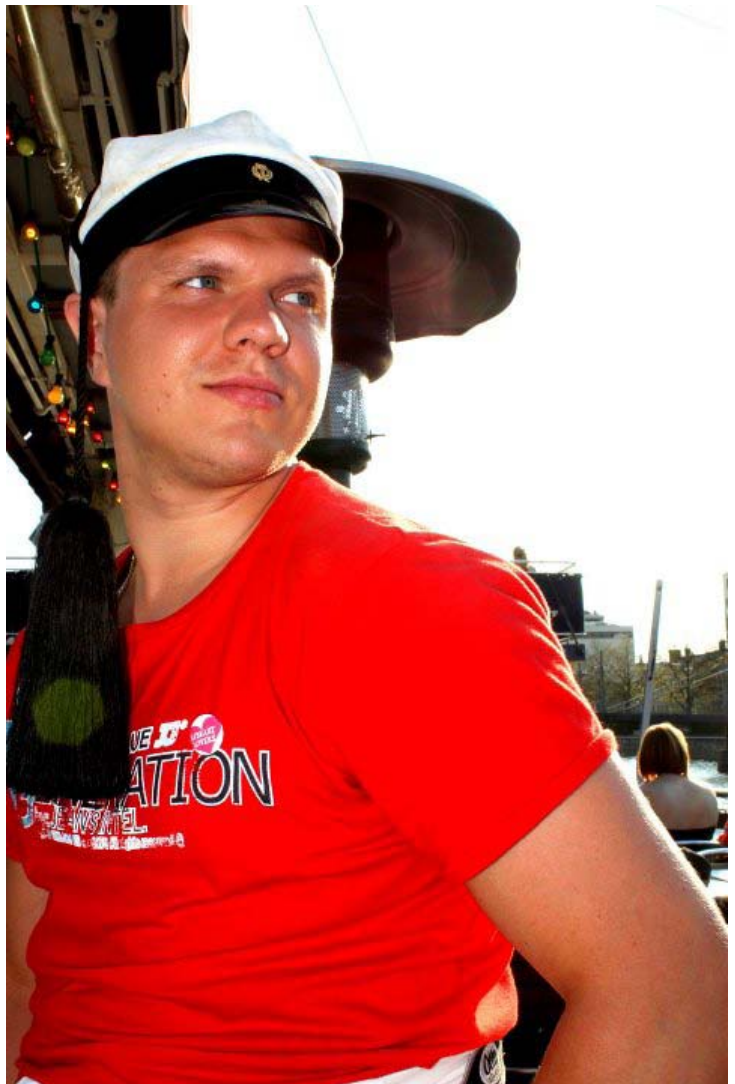
Ensi vuosi näyttää kuitenkin uudistuksista huolimatta erittäin valoisalta, onhan Indecsin valittu uusi hallitus. Tahdon toivottaa tsemppiä ja jaksamista uudelle hallitukselle heidän toimikaudekseen koko nykyisen hallituksen puolesta. Kyllä tekin siihen pystytte jos mekin pystyimme ;) Uusi vuosi tuo aina mukanaan sellaisia uusia ongelmia, joista emme välttämättä ole osanneet teitä ennalta varoittaa. Muistakaa kuitenkin, että vanhan hallituksen toimijat ovat tukenanne myös teidän kaudellanne, kuten varmasti myös meitäkin vanhemmat toimijat. Jälleen kerran tuo uljas Indecsin yhteishenki nousee kunniaan ja sitä ei tule missään nimessä unohtaa jatkossakaan.

Viimeisenä ja kaikkein tärkeimpänä asiana tahtoisin kiittää Indecsin koko jäsenistöä. Te olette se syy, miksi tätä teemme ja miksi täällä olemme! Ottakaa siis osaa toimintaan antamalla palautetta ja kehitysehdotuksia. Näin saamme toiminnastamme vielä enemmän teidän etujanne ajavaa ja kaikki hyötyvät. Palautetta ei koskaan voi olla liikaa. Hallitushommien kiireiden keskellä saatamme välillä nimittäin sokeutua niille asioille, joita oikeasti kaipaatte. Täten toivon seuraavan hallituksen ja koko Indecsin kehityksen kannalta teitä olemaan aktiivi-

sia myös jatkossa ja oikeasti antamaan palautetta.

Menipä kiittelemiseksi ja näin se vanhakin näköjään herkistyy... Mutta älkää peljätkö! Ette te kuitenkaan ihan hevillä musta jatkossakaan eroon pääse.

Hyvää joulua kaikille!!! <3 <3

Niko Ahola

Vielä hetken Indecsin puheenjohtaja

Hallopedin kynästä

- Sittenkin kaksi hakukohdetta

Lauri Vuorinen

Hallopedin kynästä -palstalla Teknis-taloudellisen tiedekunnan (TTT) opiskelijaedustajat raottavat yliopiston hallintoelinten kabinettien verhoja. Tarkoituksena on kertoa kokouksissa käsiteltävistä ajankohtaisista yliopistoon, tiedekuntaan ja opiskeluun liittyvistä aiheista. Uusien ja miksei vanhojenkin fuksien kannattaa tutustua myös aiempiin kirjoituksiin, jotka on julkaistu Infactossa I/11 ja II/11.

Infactossa III/2011 Lauri Jaakkola esitteli tekniikan alan hakukohdeuudistuksen tilannetta TTY:llä. Tuolloin tiedekunnat olivat tehneet asiasta ensimmäiset esitykset ja asia oli menossa opetusneuvoston valmisteluun ja konsistorin päätettäväksi.

Nuoremmille tieteenharjoittajille kerrattakoon pari sanaa TTY:n hallintorakenteesta. Ylintä päätösvaltaa akateemisissa asioissa koulussamme käyttää konsistori ja konsistorille valmistelevana elimenä toimii opetusneuvosto. Tiedekuntakohtaisia asioita käsittelee tiedekuntaneuvosto (meidän tapauksessamme teknis-taloudellisen tiedekunnan (TTT:n) tiedekuntaneuvosto) ja koulutusohjelmakohtaisia päätöksiä tekee koulutusohjelman johtoryhmä.

Kaikissa em. elimissä on myös opiskelijaedustus. Konsistorissa ei istu Indecsin jäsenistöä, mutta TTT:n asioita tuntevina opiskelijoiden ääntä käyttävät Man@gerilta lähtöisin olevat Juuso Kuusinen ja Laura Niittylä. Opetusneuvostossa puhumassa ovat Niittylä ja Lauri Vuorinen

ja tiedekuntaneuvostossa Jaakkola, Niittylä ja Vuorinen. Koulutusohjelman johtoryhmässä opiskelijoiden ääntä käyttävät Vuorinen ja Katja Kaartinen.

Vuoden vaihteessa kokoonpanoihin tulee jonkin verran muutoksia, kun Emmi Tervala ja Tuure Visapää aloittavat uusina varahallopedeinä. Lisäksi koulutusohjelman johtoryhmänkin kokoonpano muuttuu, mutta se ei ole vielä kirjoitushetkellä tiedossa.

Opetusneuvostosta takaisin tiedekuntaneuvostoon

Tiedekuntaneuvoston lokakuun kokouksen jälkeen hakukohdeuudistusta käsiteltiin opetusneuvostossa, jonne tuotiin tiedoksi eri tiedekuntien esitykset. Tällöin ilmeni, että aiemmin tavoitellun hakukohteiden lukumäärän vähentämisen sijaan lähes kaikki tiedekunnat olivat pitämässä hakukohteiden lukumäärän ennallaan.

Lokakuun opetusneuvoston jälkeen tiedekuntia pyydettiin tekemään lopulliset päätösesityksensä marraskuun kokouksiinsa. TTT kokousti pitkään ja hartaasti ja päättyi lopulta käytännössä yksimielisesti esittämään konsistorille kahta hakukohdetta, tietojohtamista ja tuotantotaloutta. Opiskelijat olivat hyvin yhtenäisesti tämän mallin takana ja myös henkilökunta vaikutti olevan vahvasti samaa mieltä.

Marraskuun opetusneuvostoon, jonka tehtävänä oli valmistella asia konsistorin kokoukseen, saapui TTT:stä siis kahta hakukohdetta esittävä malli. Kokouksen alkuun TTY:n vararehtori Matti Pentti kertoi terveisensä tekniikan alan vararehtoreiden aamuisesta kokouksesta. Kokouksessa vararehtorit olivat käsitelleet eri yliopistojen ehdotuksia uusiksi hakukohteiksi ja vähennystä oli pidetty hieman turhan pienenä. Tietojohtamisen uniikista asemasta - ei hakukohteena muualla - johtuen muut yliopistot toivoivatkin TTY:tä luopumaan tietojohtamisen hakukohdeasemasta.

Vararehtoritapaamisesta johtuen opetusneuvosto pyysi TTT:tä vielä kertaalleen miettimään hakukohde-ehdotustaan. Opetusneuvoston jäsenet ymmärsivät hyvin TTT:n näkemykset tietojohtamisella profiloitumisesta, tietojohtamisen eteen tehdystä vahvasta ja johdonmukaisesta työstä sekä yhden hakukohteen aiheuttamasta epärei-

lusta kilpailutilanteesta, mutta muiden yliopistojen näkemykset painoivat vaakakupissa vielä enemmän.

Hannula vakuutti rehtorit

Hyvin lyhyellä varoitusajalla virallista tiedekuntaneuvoston kokousta ei enää ehditty pitämään, vaan vastuu asiasta jäi erityisesti tiedekuntamme dekaanille Mika Hannulalle. Keskusteluissaan yliopiston rehtoreiden kanssa Hannula onnistui vakuuttamaan koulun johdon siitä, kuinka tietojohdaminen antaa TTY:lle mahdollisuuden profiloitua ja erottautua. Näin konsistoriin toimitettiin TTT:stä kahta hakukohdetta tarjoava esitys.

Tuhannen teekkarin heiluessa Itämeren aalloilla kokoon-tui konsistori päättämään uusista hakukohteista. Kokous päättyi lopulta TTT:n kannalta haluttuun lopputulokseen, kahteen hakukohteeseen ja yhteen kandidaatinohjelmaan.

Mikä muuttuu vai muuttuuko mikään?

Vuoden 2013 syksystä lähtien teknis-taloudellisessa tiedekunnassa on siis kaksi suomenkielistä hakukohdetta, tietojohdaminen ja tuotantotalous. Kyseisten hakukohteiden kandidaatinohjelma on yhteinen, vaikkakin se sisältää myös suuntaavia osioita. Kandiohjelman sisällöt, maisteriohjelmat ja muut tarkemmat yksityiskohdat päätetään lähitulevaisuudessa. Luvassa onkin paljon tärkeitä kokouksia hallopedeille. Muistakaa, että hallopedit tarvitsevat juuri Sinun näkemystäsi siitä, miltä näyttävät tuotantotalouden opinnot vuosimallia 2013!

Koko koulun tasolla muutokset ovat samankaltaisia. Rakennetun ympäristön tiedekuntaa lukuunottamatta jokaiseen tiedekuntaan tulee yksi kandidaatinohjelma. Nykyisiin koulutusohjelmiin verrattuna hakukohdevalikoimasta poistuvat signaalinkäsittely ja tietoliikennetekniikka sekä matemaattis-luonnontieteellisen koulutusohjelman opettajalinja. Miten käy TeLE:n - aika näyttää.

Opintoneuvojan tervehdys

Kuten moni jo viikkotiedotteesta saattoikin huomata, valittiin minut ensi vuodeksi tuotantotalouden koulutusohjelman opintoneuvojaksi. Ikäväksemme nykyinen opintoneuvojamme, Emma Puotunen, lähtee tutustumaan aasialaiseen opintokulttuuriin, joten pyrin parhaani mukaan täyttämään ensivuonna Emmen taaksensa jättämät saappaat.

Aluksi pieni esittely lienee paikallaan, vaikka kaikki minut varmaan jo tunnettekin. Aholan Niko on siis nimeni ja olen neljännen vuoden tutalainen. Aloitan työskentelyn opintoneuvojana tammikuussa. Tavoitteenani on viedä opintoneuvojan hommaa sellaisen pestin suuntaan, jonka tehtävänä on tukea opiskelijoita heidän koko opiskeluidensa aikana. Sana neuvoja viittaakin ihmiseen, joka antaa vinkkejä ja ohjaa. Tällä hetkellä opintoneuvojan tehtävät keskittyvät mielestäni liikaa ongelmien ratkaisemiseen edellä mainittujen sijaan. Opintoneuvojan vastaanotolle saavutaan lähinnä silloin, kun edessä on jokin ongelma tai joku asia on mennyt pieleen. Ei siis neuvoa hakemaan ja vaihtoehtoista keskustelemaan ongelmien välttämiseksi. Tietysti opintoneuvojan tehtävänä on auttaa ratkaisemaan ongelmia, mutta tärkeää on myös ongelmien ennaltaehkäisy.

Tuleva vuosi tuo mukanaan myös muita haasteita. Kuten ehkä tiedätte, kandiudistuksen myötä tuotantotaloudelle ja tietojohdamiselle tulee yhteinen kandiohjelma. Tätä kandiohjelmaa lähdetään rakentamaan ensi vuonna.

Nyt teillä, arvon kanssa-opiskelijat, on loistava tilaisuus päästä vaikuttamaan tulevaisuuden opintoihin. Olkaa siis yhteydessä hallopedeihin sekä minuun, jotta saamme mahdollisimman paljon

opiskelijalähtöistä palautetta kursseista ja niiden toteutuksista. Palautetta kursseista kannattaa tietysti antaa muutenkin mahdollisimman paljon, jotta kursseja osataan kehittää oikeaan suuntaan.

Loppuvuosi menee omalta osaltani varmasti tuleviin tehtäviin perehtyessä, mutta tammikuussa lupaan olla valmis!

Hyvää joulua kaikille ja tsemppiä vuoden viimeisiin tentteihin.

Niko Ahola

Alumnin kuulumisia

Iida-Maria Rantanen, Sito Oy

Terveiset työelämästä! Olen Iida-Maria Rantanen, fuksi 2005 ja diplomi-insinööri 2010. Valmistuin siis keväällä 2010 pääaineenani logistiikka- ja kuljetusjärjestelmät. Sivuvaihteluna luin raksalta yhdyskuntatekniikkaa ja -rakentamista.

Olen fuksikeväästä 2006 asti ollut opintojen ohessa töissä Sitossa, jonka Tampereen toimisto aloitti tuolloin toimintansa. Sito on infra-alan palveluyritys, jonka palvelutarjontaan kuuluvat konsultointi, suunnittelu, kunnossapito, rakennuttaminen ja tietotekniikka. Espoon pääkonttorin lisäksi konserniin kuuluu kuusi aluetoimistoa: Tampere, Kouvola, Kuopio, Lappeenranta, Oulu ja Rovaniemi. Tampereella tehdään pääasiallisesti ylläpidon ja teiden ja katujen suunnittelua sekä liikennesuunnittelua.

Työni koostuu projekteista. Käyntikortissani lukee suunnittelija, mutta projektin mukaan roolini voi olla esimerkiksi suunnittelija, pääsuunnittelija tai projektisihteeri. Lähiaikoina olen tehnyt muun muassa päällystysohjelmointia, teiden ja katujen kunto- ja tarvekartoituksia, aluesuunnitelmaa sekä maakuntatasoista maankäyttö-, liikenne- ja logistiikkaselvitystä. Töiden mittakaava vaihtelee pienistä yksittäisistä kohteista maakunnan laajuisiin suunnitelmiin. Yksi työni parhaista puolista onkin vaihtelevuus: kahta täysin samanlaista projektia ei ole. Työpäivät täyttyvät koneella työskentelyn ja kokouksissa istumisen lisäksi kohteiden tarkasteluista maastossa. Ja työtä rytmittämässä ovat tietenkin kahvitauot, jotka parhaimmillaan vetävät vertoja kiltiksellä hengailulle. Aina-kin juttujen puolesta. Mahtavalla työyhteisöllä onkin suuri roolin työssä viihtymiselle.

Opinnot antoivat hyvän pohjan työelämään. Tarvittavia taitoja oppii kuitenkin koko ajan lisää. Kandidatinvaiheen teollisuustalouden perusopinnoista on myös hyötyä, sillä ne antavat uuden näkökulman oman organisaation toimintaan ja projektinhallintaan. Projektityö ei toisaalta eroa valtavasti harkkatöiden tekemisestä: annetun tehtävänannon perusteella täytyy saada aikaan pyydetty lopputuote määrättyssä ajassa. Eroa on kuitenkin esimerkiksi lähtötiedoissa, jotka ovat hyvin usein puutteelliset. Jotta työ saadaan siitä huolimatta tehtyä, tarvitaan ammattitaitoa. Ja hommilli on edelleen tapana kasaantua. Kannattaa siis opetella ajanhallintaa ja totutella silti

viime hetken kuumeiseen työskentelyyn jo opiskeluaikana. Projektityölle on myös ominaista, että työ ei ole tasaisesti jakautunut: toisinaan pyöritellään peukaloita, mutta hetken päästä on hirvittävä kiire.

Yllätyin siitä, kuinka helppo opiskelijaelämä lopulta oli jättää taakse. Välillä toki kaipaakaan ajankäytön vapautta ja Hervannan yhteisöllisyyttä. Toisaalta osaan arvostaa sitä, että illat ja viikonloput ovat nyt aidosti vapaita. Tähänkin piti kuitenkin tottua, takaraivoon pesiytynyt jatkuva tunne tekemättömistä töistä ei häivy hetkessä. Hetkeäkään en silti vaihtaisi opiskelijavuosista pois! Nauttikaa siis opiskelijaelämästä niin kauan kuin sitä kestää, jotta voitte hyvillä mielin siirtyä eteenpäin, kun sen aika on.

Hyvää joulua ja menestyksestä uutta vuotta 2012!

Iida-Maria

BE > YOU IMAGINED

Tervetuloa työpaikkaan, joka tarjoaa parempia mahdollisuuksia, suurempia haasteita ja enemmän työniloa. Organisaatioon, jonka toiminta perustuu tiimityöskentelyyn ja yhteistyöhön. Yritykseen, joka työskentelee teknologian kärjessä auttaen 18:aa Suomen 20 suurimmasta yrityksestä liiketoimintansa uudistamisessa. Tarjoamamme mahdollisuudet ovat rajattomat, voit vaihtaa töitä vaihtamatta yritystä. Tutustu meihin ja löydä mahdollisuutesi. accenture.fi/tyopaikat

>
accenture
High performance. Delivered.

BE GREATER THAN

Hervannassakin on sumua

Olet juuri lukemassa TEK-dekkarin toista osaa. Aapo on kutkuttavasti löytänyt itsensä keskustorilta seisoskelemasta vesisateessa. Muistoja on enemmän hukassa kuin vuosijuhlien jälkeen, eikä Minne-laulu juuri huvittanut tässä vaiheessa. Edellinen osa päättyi Aapon noustessa harmaaseen autoon, tutunoloisen henkilön kyytiin.

Osa 2/43

Vaikka ulkona ei ollutkaan enää pakkasta, oli auton istuinlämmitin päällä ja discopallo pyöri auton katossa iloisesti, välkyttäen valon säteitään ympäri autoa. Kuljettaja moikkasi iloisesti, ja vasta nyt tajusin kenen autoon sitä olin istahnut. Autohan oli tietenkin Indecsin puheenjohtajan Nikon, ja samainen kaverihan sitä tietenkin oli ajamassakin. En tuntenut Nikoa erityisen hyvin, mutta morjenstustasolla kuitenkin. Alkuun petyin, sillä olin toivonut kuljettajan olevan joku salaperäinen kaveri, joka pystyisi kertomaan, mitä kaikkea oikein oli tapahtunut. Alkupettymyksen jälkeen aloin kuitenkin iloita autokyydistä, sillä totutusti bussi numero 13 kiertää nummet ja lammet ja kotimatka olisi kestänyt vähintään sata vuotta.

Ihmettelin Hämeenkadulla edelleen jatkuvia rakennustöitä. Tuntui, että yökerhot vaihtavat jatkuvasti nimiään, sillä nytkin työmiehet olivat nostamassa suurta kylttiä uudelle baarille nimeltään DiscoTEK. Havahduin, kun Niko kysyi, että missäs olin ollut. Hiukan nolona aloin kertoa, että en oikeastaan edes tiedä. Ainoita johtolankoja oli TEK:n haalarimerkki ja kuitti Tykkimäeltä. Niko hörähti tuttuun tapaansa ja kehui, että oli aika vahva meno ilmeisesti ollut.

Valtaväylälle käännyttyäessä Niko tokaisi, että jos ei nyt ihan väärin muistanut, niin TAMK:laiset olivat olleet edellisenä päivänä exculla Tykkimäellä. Innostuin heti, että voisikohan asia liittyä jotenkin omiinkin tapahtumiini. En tosin tuntenut ketään TAMK:sta, mutta ainahan sitä voisi kysyä ainakin joltain exculla olleelta, että onko siellä ollut jotain hämmäntäviä tyyppejä mukana. Aloin kuitenkin pohtia, miksi TAMK ylipäätään haluaisi järjestää excun Tykkimäelle. Tykkimäki sijaitsee jossain Kouvolassa, eikä siellä varmaan ole juurikaan muita excukohteita, korkeintaan ehkä joku pizza-paikka.

tavuudesta kuin minulla. Syksy oli jo kohtuullisen pitkällä ja Korkeasaarella oli jo rajoitetut aukioloajat, joten varakohde ammattikorkeakouluille oli tietenkin Tykkimäki. Olisihan tämä pitänyt tajuta itsekkin! Täysin itsestään selvää. Tulee tietenkin vain Pikkukakkosen postit mieleen, mutta yritin kuitenkin hahmottaa kokonaisuutta siitä, mitä oli tapahtunut.

On siis oikeastaan kaksi eri mahdollisuutta. Olen joko ollut mukana exculla TAMK:laisten kanssa, tai sitten olen jostain syystä saanut Tykkimäen kuitin lompakkooni joltain Tykkimäellä olleelta. Tarkastin pikaisesti kuitin, ja se oli maksettu käteisellä, joten en saanut siitäkään tarvitsemiani lisätietoja. Tykkimäestä riippumatta, TEK-haalarimerkin osuus asiaan on varsin hämmäntävä. Kai niitä on sitten jaettu jossain. On toki myös mahdollista, että olen saanut sellaisen samalla tavalla kuin epämääräisen kuitinkin. Kaikki on mahdollista.

Auto pysähtyi Duon poliisikoulun puoleiselle bussipyssäille, missä jäin pois. Katselin hiukan kummissani ympärilleni ja pohdin seuraavaa liikettäni. Päätin lähteä koululle kokeilemaan, mikäli Juvenes tarjosi lauantaina sopivaa apetta. Tajusin vasta nyt olevani erittäin nälkäinen. Kävellessäni Tietotalon edestä huomasin sumun nousseen myös Hervannassa.

Nikolla oli onneksi enemmän tietoa Tykkimäen kiinnos-

Jatkuu seuraavassa numerossa.

Kiinnostaisiko työpaikka?

Yrityspäivät 2012 helmikuun 8. ja 9. päivä

Työnhaku on yksi niistä elämän ihannoista, jotka saatavat pahimmillaan nostaa verenpaineen maankuoria liikuttavalle tasolle. Väitetään, että tänä päivänä työtä ei saa kuin suhteilla tai lähes luonnottoman laajalla ja moniulotteisella CV:llä ja kymmenen kielen kiitettävällä osaamisella. Kaikkialla painotetaan asianmukaisen työkokemuksen tärkeyttä, mutta sitä on paha kartuttaa, jos ensimmäistäkään työsuhdetta ei saa avattua kuin Mäkärin kassalle.

Onneksi asia ei todellisuudessa ole näin huonolla mallilla, minkä näyttää toteen Yrityspäivät. Jo 22. kerran Suomen suurin korkeakouluopiskelijoiden rekrytointi- ja kontaktitapahtuma tuo työvoimaa etsivät yritykset suoraan opiskelijoiden luokse. Ensi helmikuun 8. ja 9. päivä yli sata yritystä ja organisaatioita jalkautuvat Tampereen yliopistolle ja Tampereen teknilliselle yliopistolle.

Ja kyse ei todellakaan ole suuri- mittaisesta kynienjako- tai karkikuhlapahtumasta, vaan ständeillä todella ollaan haku päällä. Esimerkiksi monta kertaa tapahtumassa mukana olleen Metson tiedetään löytäneen viime vuonna riveihinsä useammankin tehokkaan työntekijän Yrityspäivillä kohdatuista opiskelijoista. Tänäkin vuonna osallistuvat yritykset tarjoavat hakuun kesätöitä, harjoittelupaikkoja, trainee-ohjelmia ja tietenkin vakituisia työsuhteita esimerkiksi juuri valmistumassa oleville.

Mitä Sinulta odotetaan?

Työpaikan etsiminen Yrityspäivien avulla on helpompaa kuin voisi uskoa. Eri alojen yritykset ja organisaatiot on koottu yhden katon alle, ja Sinun tehtäväksesi jää vaikutuksen tekeminen.

Tammikuun alussa jakoon ilmestyvä messulehti on oiva työkalu projektin käynnistämiseksi. Messulehdessä kaikkien osallistuvien yritysten toimialat ja rekrytointitarpeet on esitelty kattavasti ja yksityiskohtaisesti. Työnhakijan on helppo tutkailla lehdestä kiinnostavat yritykset ja val-

mistautua esittäytymään ständeillä päivystäville rekrytinnin ammattilaisille.

Tässäkin kohtaa Yrityspäivät ojentavat auttavan kätensä. Ennen messuja oppilaitoksilla järjestetään teemaviikko, jossa annetaan ohjeita ja vinkkejä työnhakuun. CV-klinikalla saat ammattiapua ansioluettelosi hiomiseen parhaaseen teräänsä. Teemaviikon luennoilla taas

asiantuntevat luennoitsijat kertovat rekrytinnin uusista tuulista ja nykypäivän haasteista. Paneutumalla teemaviikon ja messulehden tarjontaan voit valmentautua Yrityspäiviä varten työnhakun mestariksi, mikä antaa Sinulle mukavan etumatkan suuressa työnhakijoiden joukossa.

Kontaktit kestävät

On tärkeää muistaa, että Yrityspäivien tarjonta ei rajaudu vain kahteen helmikuiseen päivään. Nettisivulla www.yrityspaivat.fi pyörii koko ajan Rekrypörssi, jossa yritykset ilmoittavat avoinna olevista työpaikoistaan jo ennen messuja ja myös messujen jälkeen.

Vielä tärkeämpi pointti on kuitenkin se, että Yrityspäivillä tehty hyvä vaikutus jää varmasti rekrytoijien mieleen. Jos jokin erityisen kiinnostava yritys ei juuri nyt tarjoaisi Sinulle sopivaa työpaikkaa, ei kirvestä kannata heittää kaivoon.

Kun laitat siistit vaatteet ylle, etsit hieman taustatietoa kiinnostavasta firmasta, rustaat hyvälaatuisen CV:n ja astelet yrityksen ständille esittäytymään ja kertomaan kiinnostuksestasi, voit olla varma, että päättäväisyytesi tekee vaikutuksen ständillä päivystävään henkilökuntaan. Kun työvoimatarvetta juuri Sinun kaltaisellesi innokkaalle opiskelijalle sitten ilmenee, on CV:si jo valmiiksi rekrytoijan pöydällä.

Yrityspäivät tarjoaa työelämän tilaisuuden, johon todella kannattaa tarttua. Asenteella "ei niitä töitä kukaan saa" ei voita mitään. Tiedetään, että työpaikka ei todellakaan hae ketään kotoa, mutta tässä tapauksessa se saattaa hakea sinut omalta koulultasi. Ei paha?

"We'll always have Paris"

- ja muutama muu kuolematon sitaatti

"Siis näkyyks se oikeesti muka päälle?" Siinäpä oli ensimmäinen reaktioni luettuani Infacton III/11 haaste-osuutta. Ilokseni (?) huomasin tulleen haastetuksi kokemaan kaksi kulttuurielämystä elokuvien Casablanca ja Rita Hayworth – Avain pakoon parissa. Syy ensimmäiseen ajatukseeni haasteen luettuani tulee tässä: En tiedä millaisen taustatutkimuksen herrat Kivilä ja Väliaho olivat suorittaneet, mutta en ole kumpakaan klassikkoa koskaan nähnyt. Onneksi Jesse (Kivilä) ja Ville (Väliaho) päättivät täyttää nämä kaksi aukkoa sivistyksessäni, sillä huonomminkin olisi voinut käydä. En esimerkiksi ole koskaan nähnyt yhtäkään Star Wars –episodia.

Myönnän, että minulla saattaa olla pienehkö ongelma sanan "klassikko" kanssa. Kyllähän minä elokuvia katselen ja kirjoja luen, mutta molemmissa kategorioissa sana klassikko saa päässäni aikaan negatiivisen reaktion. Oikeastaan en tiedä, mistä tämä kumpuaa, sillä eikö arvonimen klassikko saaminen ole osoitus siitä, että kyseessä pitäisi olla loistava, monien ihmisten rakastama taideteos? Noh, joka tapauksessa epätoivon vallassa ryhdyin haasteeni pariin.

Rita Hayworth – Avain pakoon (1994)

Elokuvan nimi ei siis aluksi sanonut minulle yhtään mitään, joten jouduin turvautumaan kaikkitietävään ystäväämme Googleen. Tiedän, melko sääliä. Kun minulle lopulta eri lähteitä selailtuani (joukossa myös toinen vanha tuttumme Wikipedia) selvisi elokuvan luonne, tiesin jo kenen kanssa haluan tämän kokemuksen jakaa. Tulevan viikonlopun matka Nakkilaan sai uuden ohjelmanumeron, koska olin päättänyt viettää laatu-aikaa veljeni kanssa elokuvan merkeissä.

Jaakon (veljeni) syntymäpäivä on marraskuussa, joten ajatuksenani oli hankkia elokuva hänelle hieman aikaiseksi syntymäpäivälahjaksi. Toteutuksen kanssa sitten tulikin aikamoisia ongelmia. Minä naiivisti ajattelin, että tällaisia klassikoita löytyisi kauppojen hyllyiltä, vaikka kyseessä hieman vanhempi filmi jo onkin. Päätin siis ennen junani lähtöä käydä hieman pyörimässä keskustassa isoimmissa kaupoissa ja ostaa elokuvan jostain niistä. Esitin asiani monella eri kassalla ja vastaus oli samankaltainen jokaisessa paikassa: "Ei ole, eikä tiedä koska tulee". Se siitä mukavasta yllätyksestä veljelle, täytyy ottaa muut aseet käyttöön. Pettynään näppäi-

lin numeron, parin tuutauksen jälkeen kuuluu toisesta päästä tuttua muminaa. Jaakko ei heti pyytämälläni elokuvalla lämmennyt, mutta ei mennyt kovinkaan kauaa, kun klassikko siirtyi tiedostoihin.

Rita Hayworth – Avain pakoon kertoo Shawshankin vankilan elämästä. Vankilaan passitetaan kahta elinkautista vaimonsa ja tämän rakastajan murhasta potemaan nuori pankkiiri Andy Dufresne (Tim Robbins). Vuosi on tuolloin 1947. Ennen kuin Andy ottaa paikkansa ja saa turvansa rahamaailman tuntemuksensa avulla vanginvartijoiden ja vankilanjohtajan luottomiehenä, joutuu hän kokemaan vankilaelämän kurjan puolen. Samalla hän luo ystävyys-suhteita ja saa luottamusta muilta vangeilta. Erityisesti ystävyys Ellis Boyd "Red" Reddingin (Morgan Freeman) kanssa syvenee ja onkin elokuvan kantava voima.

Red toimii elokuvan kertojana ja kuvaa Andyn matkan läpi vankilaelämän omaan alakuloiseen rentoon ja leppoisaan tapaansa. Rento ja leppoisa ovatkin mielestäni elokuvan kannalta mielenkiintoisia asioita. Koska kertojan äänen tahti on läpi koko elokuvan niin rauhallinen, puhuttiin sitten mistä tahansa asiasta, saa koko elokuva mielestäni hauskan rytmin.

Vankilassa pienet asiat saavat suuremman merkityksen. Haaveilla on kantava voima. Haaveiden juliste Andyn seinällä vain vaihtuu vuosien myötä, mutta haaveet ovat silti aina samoja. Ensimmäisellä kerralla kun aloitimme elokuvan katsomisen, pyöri minun ja veljeni mielissä ihan liikaa muita asioita. Lopulta päätimme keskeyttää elokuvan katsomisen ja jatkaa myöhemmin. Siihen mennessä elokuvan parasta antia oli ollut "dam ääs"-vitsi (katsokaa elokuva), mikä kertonee keskittymisemme tasosta. Kun istuimme elokuvan pariin toisella kerralla, saimme paljon enemmän siitä irti. Haluan tällä sanoa, että tässä elokuvassa on useampia tasoja ja siihen kannattaa todella keskittyä, ettei se paras mene ohi. Elokuvan sanailu on hauskaa seurattavaa. Toisaalta aiheet, joista keskustella käydään, ovat usein vakavia. Kaiken lisäksi keskustelut liittyvät vielä suurempaan kehykseen ja ovat osa suurempaa juonta.

Vaikka vankilaympäristö kuulostaa ankealta ja harmaalta, nauroin välillä ääneen. Vaikka elokuvan tahti on rento ja lopulta valoisaa, joudun myös myöntämään muutamien kyyneleiden valuneen pitkin poskiani. Usein tuntei-

den herääminen on merkki hyvästä tarinasta. No, sellainenhan tämä oli. Tarina vei mukanaan ja piti otteessaan loppuun asti. Elokuva tuo mieleen Pako-sarjan miellyttävämässä ilmapiirissä ilman turhaa toimintaa. Mistä lienevät Pako-sarjan luojat saaneet inspiraationsa?

Katsokaa tämä elokuva, se on hyvä, ei enää muuta sanottavaa. Jos jatkan jaarittelua, saattaa liikaa juonipaljastuksia päästä lipsautamaan rivien väliin.

"Let me tell you something my friend. Hope is a dangerous thing. Hope can drive a man insane." (Ellis Boyd "Red" Reddingin, The Shawshank Redemption)

Casablanca (1942)

Kyllä minä tämänkin otsikon Googleen löin, kun haasteen pariin ensimmäisen kerran paneuduin. Tästä klassikosta olin aikaisemmin kuullut ja nähnyt ne muutamat tunnetut kuvat. Elokuvan kulku oli kuitenkin hämärän peitossa. Edellisestä virheestä opittuani päätin saman tien turvautua viimeksi hyväksi koettuun keinoon hankkia kyseinen elokuva käsiini. Pienehköä konsultointia veljeltäni saatua onnistuin saamaan elokuvan pyörimään ja olin valmis jälleen yhteen elämykseen.

Casablanca on kaupunki nykyisen Marokon, silloisen Ranskan Marokon rannikolla. Toisen maailmansodan aikaan kaupunki oli merkittävä etappi pakoreitillä pois Euroopasta kohti Amerikkaa Casablancasta lentäen. Paikat kyseisissä pienissä koneissa olivat kiven alla. Casablancassa oli kaikenlaisia kansalaisia ja läpikulkijoita riitti.

Rick Blane (Humphrey Bogart) Amerikasta pitkän matkan kulkeneena on päätenyt Casablancaan pitämään illanviettopaikkaa. Rickillä on maine miehenä, jota eivät naiset paljoakaan kiinnosta. Tapahtumat ja tunteet tiivistyvät, kun maineen taustalla oleva nainen Ilsa Lund (Ingrid Bergman) saapuu kaupunkiin miehensä kanssa läpikulkumatkallaan. Casablanca kertoo Rickin ja Ilsan tarinaa.

Casablancan paras ominaisuus on mielestäni sen tunnelma. Tavat, vaatteet, autot ja erityisesti musiikki kiinnittävät huomion ja luovat ihanan tunnelman. Nimenomaan musiikki jäi päällimmäisenä mieleen, johtuen myös juonen kulusta. Hyvänä kakkosena kyllä tulevat vaatteet ja niissä erityisesti naisten korostetut hartiat. Casablan-

cassa kiehtoo aikakaudella vielä jonkin verran vallinnut pidättyväisyys ja toisaalta teatraalisuus kiintymyksen osoittamisessa.

Casablanca sopii tunnelmointiin miellyttävän musiikkinsa ja kuvaamansa aikakauden vuoksi. Lopulta kuitenkin odotin siltä enemmän. En osaa sanoa, mitä puuttui, mutta olisin halunnut vuodattaa kyyneleitä ja kokea suurempia tunteita. Ymmärrän kyllä, miksi elokuvaa pidetään yhtenä maailman romanttisimmista elokuvista, mutta silti se ei sytyttänyt minua. Taustalla voi tosin olla, etteivät takana ollut kiireinen ja pitkä päivä tai valitsemani seura tuke- neet tunteita elokuvan taustalla. Onhan lopun kohta- us ihana ja täynnä tunnetta, mutta silti elokuva jää jotenkin haaleaksi. On kylläkin mahdollista, että niin monet tätä klassikkoa kopioineet sen surkeat seuraajat nähneen-

en osannut asettaa elokuvaa oikeaan kategoriaan. Täytyynee viettää vielä toiset pari tuntia Casablancan parissa joskus myöhemmin.

"Here's looking at you, kid."
(Rick Blane, Casablanca)

Nyt olen huomattavasti kehittänyt yleissivistystäni ja huomannut, ettei se niin tukalaa ole

kuin alun perin luulin. Ehkä nyt, kiitos tämän haasteen, tartun tulevaisuudessa helpommin sanalla klassikko leimattuihin teoksiin ja koen vielä paljon lisää uusia elämyksiä. Seuraavaksi saatan tarttua American Film Instituten listaamien 100 amerikkalaisen elokuvasitaatin ykköseen:

"Frankly, my dear, I don't give a damn." (Rhett Butler, Gone with the wind)

Tai sitten valitsen jotain hieman erilaista verrattuna edelliseen:

"Hasta la vista, baby." (The Terminator, Terminator 2: Judgment Day)

Uusi haaste:

Joulun jälkeen on aina aika lähteä uusin kujein uuteen, terveempään ja parempaan vuoteen. Tämän innoittamana haastan uuden, vuoden 2012 hallituksen tällä kertaa ainoan fuksijäsenen Teemu Viljamäen näyttämään esimerkkiä meille muille indecsläisille ja luopumaan kuukauden ajaksi suurimmasta ja pahimmasta paheestaan. Kaikilla vieroitusoireilla ja ihanilla onnistumisen tunteilla höystetyn tarinan piinaavasta kuukaudesta saamme me Infacton lukijat lukea vuoden 2012 ensimmäisestä numerosta.

Visiota kasvuun Soulist

Suomalainen liiketoiminnan kehitystä ulkoistava Reddal teki viikon tutkimusmatkan Souliin ymmärtääkseen, mistä Etelä-Korean huima talouskasvu kumpuaa.

Reddal tekee ammattimaista liiketoiminnan kehitystä ulkoistettuna palveluna nyt yli 15 henkeä käsittävällä, koko ajan kasvavalla porukalla. Missiomme on luoda kasvua kaikissa kokoluokissa PK-sektorista isoihin pörssilistattuihin korporaatioihin. Pienimpiäkään emme ole unohtaneet; alle miljoonan liikevaihdon toimivia startupeja palvelemme pro bono -periaatteella. Reddal perustettiin huhtikuussa 2010 tukemaan asiakkaidemme liiketoiminnan kehitystä merkittävästi aiempaa kustannustehokkaammin. Yhdistämme liikkeenjohdon konsultoinnin työtavat sekä työkalut ja ulkoistuksen parhaat puolet äärimmäisen kustannustehokkaaseen toimintatapaan, jossa tuloksellista liiketoiminnan kehitystä tarjotaan jatkuvana palveluna.

Haetaan oppia sieltä missä kasvaminen on maailmanluokkaa

Kesän 2011 aikana syntyi päätös järjestää oppimis- ja virkistätymismatka koko yrityksen voimin maahan, jonka taloudesta voimme oppia ja jonka opit voisimme tuoda takaisin Suomeen. Kohteeksemme valikoitui Etelä-Korea, jonka talous on kasvanut ennätysmäisen nopeasti viimeisten vuosikymmenien aikana; itse asiassa Etelä-Korea ja Taiwan ovat ne kaksi maata, joiden BKT on kasvanut nopeimmin maailmassa sitten 50-luvun. Suora lento Helsingistä Souliin helpotti matkan toteuttamista. Halusimme sisällyttää matkaan vierailuja paikallisissa yrityksissä, nähtävyyksiä ja virkistätymistä. Otimme yhteyttä oman asiakasverkostomme kontaktien lisäksi muun muassa Etelä-Korean Helsingin suurlähetystöön ja Korea Finland Business Counciliin saadaksemme apua matkajärjestelyissä ja järjestääksemme yritysvierailuja.

Chaebolit hallitsevat tavoitteenasetannan.

Yritysvierailut eri kokoluokissa antoivat käsityksen Korean tavoiteohjasta liiketoimintaympäristöstä

Ymmärtääksemme, mistä Etelä-Korean maailmanluokkaa oleva kasvu on syntynyt, halusimme vierailla erikoisissa yrityksissä ja tavata heidän johtoaan. Saatuja oppeja tulemme soveltaa työssämme sekä nykyisten, että tulevien asiakkaidemme parissa.

Hektisen viikon aikana tapasimme muun muassa julki-

Reddalin tiimi on mobilisoitavissa lyhyellä varoitusajalla 24/7.

sen asiakkaamme STX:n Korean edustajia pääkonttorilla Soulissa ja telakalla Changwonissa, vierailimme startup-hautomon Seoul Spacessa, kävimme Cargotecin Korean tehtaalla sekä CJ GLS:n logistiikkakeskuksessa. Kaikissa vierailemissamme paikoissa oli aistittavana korealainen into olla maailman paras: telakalla oli maailman suurin nosturi ja logistiikkakeskuksen pakettien käsittelymäärä oli vähintäänkin Etelä-Korean suurin.

Etelä-Korean taloutta ajavat eteenpäin suuryritykset eli chaebolit valtion toimiessa suunnanäyttäjänä

Korealaista liiketoimintaa leimaa ”vision-driven execution”, eli liiketoimintaa ohjaa johdon asettama vahva visio ja kasvutavoitteet. Liiketoiminnan kulttuuri etenkin suuryrityksissä eli chaeboleissa on monesti lähes militaristisen ohjattua. Chaebolit ovat merkittävä Etelä-Korean liikemaa maailmaa ohjaava taho. Kaiken toiminnan taustalla on ”han”, pitkään alistetun kansan vimma näyttää maailmalle, mihin he pystyvät. OECD:n tilastojen mukaan korealaisten koulutustaso on yksi maailman parhaista, ja ihmiset tekevät työtunneilla mitattuna enemmän töitä kuin minkään muun järjestön jäsenvaltion kansalaiset. Koulutukseen myös panostetaan, perheen tuloista suuri osa laitetaan lasten parhaan mahdollisen koulutuksen varmistamiseen.

Etelä-Koreassa presidentinvaalit ovat viiden vuoden välein ja virkaan astuessaan uusi presidentti ilmoittaa viisivuotissuunnitelmansa talouden kehittämisen suunnaksi. Esimerkiksi nykyisen presidentin Lee Myung-bakin asettamiin tavoitteisiin kuuluu niin sanottu 747-suunnitelma: 7 % vuotuinen talouskasvu, 40000 dollarin BKT per henkilö ja Etelä-Korean nostaminen maailman 7. suurimmaksi taloudeksi hänen valtakautensa aikana. Nämä luvut ovat tällä hetkellä noin 3-4 %, 30000 dollaria ja 12. suurin, joten tavoitteet ovat vähintäänkin kunnianhimoiset. Matkamme aikana huomasimme, että Etelä-Koreassa tavoitteita ei kohdella pelkinä lukuina, joilla ei ole mitään tekemistä oikean liiketoiminnan kanssa, vaan niiden saavuttamiseksi tehdään kaikki mahdollinen. Eräs isännistämme kommentoi suuria kasvutavoitteita sanomalla, että suuri kasvu voi olla helpompi saavuttaa kuin pieni, koska tällöin asioita joutuu miettimään uusiksi, eikä vanhojen toimintatapojen tehostaminen pelkästään riitä.

Korealaiset chaebolit ovat globaaleja monialayrityksiä ja niiden joukossa on monia kaikille tuttuja nimiä: Samsung, LG, Hyundai ja suomalaisiakin telakoita omistava STX. Nämä yritykset ovat hyvin keskusvetoisia, joita johtaa vahva puhemies ja monesti valta siirtyy perheen sisällä. Perheet myös omistavat merkittäviä osuuksia emon- ja tytäryrityksistä. Presidentin koko maalle asettamien kasvutavoitteiden pohjalta chaebolien ylin johto asettaa

omat kasvutavoitteensa, joiden saavuttamiseksi puolestaan tytäryritysten ja liiketoimintayksiköiden johtajien on keksittävä keinot. Pörssilistattujen yritysten yhteenlasketusta liikevaihdosta top 30 chaebolit saavat yli 70 %. Vertailun vuoksi top 31-50 chaebolien yhteenlaskettu liikevaihto on alle 5 %. Eri kokoluokan yritysten rahoitusrakenteet poikkeavat toisistaan: top 30 chaebolit rahoittavat toimintaansa noin 90-prosenttisesti velkarahalla, kun top 31-50 yrityksillä vastaava luku on noin 80 %.

Etelä-Korean yrityskehitys on hyvin vahvasti suuryritysten hallitsema, mutta viime aikoina myös startupit ovat alkaneet nosta päätään. Tämän ovat mahdollistaneet etenkin iPhone ja Android ja sovelluskehittäminen näille alustoille. Startup-inkubaattori Seoul Spacessa kuulin Etelä-Koreassa ja etenkin Soulessa vallitsevasta vahvasta startup-buumi. Nämä yrittäjät ovat eräänlaisia kapinallisia, jotka eivät halua lähteä työskentelemään korporatiopolulle. Tämä on ainakin vielä melko poikkeuksellista Etelä-Koreassa, koska työpaikkaa pidetään tärkeimpänä statusmittarina ja tässä arvoasteikossa hyvä asema jossain suurista chaebolista on kaikkein korkeimmalla.

Virkistäytyminen ja tiimin rakentaminen olivat tärkeä osa matkaamme

Yritysvierailujen ohella kiersimme nähtävyyksiä ja muistimme myös pitää hauskaa. Historiallisesti kiinnostavin vierailukohde oli Demilitarized Zone, eli raja-alue Koreoiden välillä. Siellä kävimme Pohjois-Korean kaivamassa tunnelissa, joka oli aikoinaan osa suunnitelmaa hyökätä Etelä-Koreaan. Raja-alueella Koreoiden välinen jännite ja toisaalta toivo yhdistymisestä välittyivät vahvoina. Noraebangit, eli seurueille vuokrattavat karaokehuoneet ovat olennainen osa korealaista illanviettoa, ja mekin päädyimme muutaman kerran mikrofonin varseen.

Antoisan ja hauskan Korean-matkan jälkeen uuden perinteen luominen tuntuu houkuttelevalta: ensi vuonna

aiomme lähteä samaan tapaan tutkimaan talouskasvua, yhtenä vaihtoehtona on keskusteltu Brasiliasta. Mikäli liiketoiminnan kehitys ja moinen maailmanmatkailu kiinnostavat, kannattaa muistaa, että rekrytoimme jatkuvasti uusia lahjakkaita henkilöitä harjoittelijoiksi ja vakituisiksi työntekijöiksi. Etsimme analyyttisiä ja motivoituneita ihmisiä, jotka suhtautuvat intohimoisesti ongelmien ratkaisemiseen ja liiketoimintojen kehittämiseen. Matkamme aikana vahvistui käsitys siitä, että myös meidän täytyy ajaa kasvuamme entistä voimakkaammin – keväällä 2012 Reddal ottaa uuden askeleen kansainvälistymisensä ja avaa toimiston Souless. Tätä laajentumista varten haemme myös tällä hetkellä uusia työntekijöitä sekä Suomesta että Koreasta.

Korean barbecue on mainio tapa aloittaa pitkä yö Soulessa.

Wanhhat wauhdissa!

Oli jälleen koittanut aika tuon tapahtuman, jolloin rakkaan kiltamme Wanhukset raottavat arkkunsa kantta, venyttelevät vetreät jänteensä juhlakuntoon ja kokoontuvat yhdessä muistelemaan, miten sitä oikein taas sitsataan. Tällä kertaa arvot Wanhukset kokoontuivat hieman pienemmällä porukalla tuonne jo ah, niin tuttuun ravintola Zipiin. Haudan tuolta puolen sitseille asti oli vielä vertynyt vajaa 30 wanhusta, joten nyt jouduimme sitsaamaan aiempaa intiimimmässä tunnelmassa. Mutta tämä fakta ei kuitenkaan menoa tuntunut haittaavan, pikemminkin päinvastoin. Johan sitä suomalainenkin vanha totuus kertoo pitojen paranevan porukan vähentyessä.

Sitsien teemaan kuului tänä vuonna olennaisena osana mitä mahtavimpia hattuja, ja osa porukasta oli myös venyttänyt hatun käsitettä aivan uusiin muotoihin puutteellisten hattuvälikoimiensa johdosta, sillä jopa Juice Leskinen oli raottanut arkkunsa kantta ja liittynyt joukkoomme kunnioittamaan killan Wanhuksia. Illan hattusatoon kuului edustajia niin eläinkunnan keskuudesta kuin painotuotteiden maailmastakin. Illan edetessä arvoisa toast-parimme Late & Nikke keräsivät sitsikan-salta mielipiteitä illan hattusaldosta ja illan pimetessä myös kruunattiin hienoin hattu. Kyseisestä kunniasta pääsi tällä kertaa nauttimaan Lauri I. yhdessä jo monet bileet kolunneen kukkonsa kanssa.

Jo tutuksi tullut punishment-kulttuuri oli toastien päätöksellä jäänyt pienemmälle huomiolle, joskin illan päätteeksi allekirjoittanut kruunattiin illan kovimmaksi suorittajaksi rangaistuksenani kunnia kirjoittaa tämä artikkeli Infactoon. Saisiko hieman enemmän mielikuvitusta punishmentteihin, kiitos!

Sitsikansa oli tällä kertaa sen verran kokenutta kalustoa, ettei toastien tarvinnut juuri ohjailla sitsien kulkua epä-määräisillä ohjelmanumeroilla. Järjestettyä ohjelmaa kyllä löytyi, kuten pöytäkunnittain sanoitetut ajankohtaiset laulut. Tämä kilpailu voitettiin lopulta allekirjoittaneen pöytäkunnan voimin mahtavalla lauluperformanssilla, jonka nimi oli jo tehtävänannon yhteydessä ilmoille nousut ajankohtainen teema "Homotanssit". Kilpailun palkintoina olleet kaksi kuohuviinipulloa saattoivat myös omalta osaltaan olla vaikuttamassa illan suorittajan valintaan.

Wanhussitsien laululäsy oli jokseenkin paksun puoleinen tavallisiin sitseihin verrattuna ja jo sitsien aluksi kiltamme puheenjohtaja otti tehtäväkseen laulaa koko läsyn alusta loppuun sitsien aikana, sillä liian nopean syömistahtinsa takia hän koki olonsa sitseillä tylsäksi. Ja sitseillähän laulettiin aivan riittämiin ja kuulimme myös lukuisia ex tempore -sanoituksia tuttuihin lauluihin, joista avokäti-set toastimme myös muistivat suorittajia palkita. Näillä sitseillä välttyimme perinteiseltä naispuheelta, mutta sen sijaan pääsimme nauttimaan vallan mainiosta Puheesta Wanhukselle. Kyseisestä puheesta kiitokset kuuluvat nakkifuksi-Nikolle!

Illan edetessä saimme kaikki ruuat syötyä ja juomat juotua, osa hieman nopeammin ja osa hieman hitaammin. Tämän seurauksena osa sitsikansasta pääsi nauttimaan kivoista yllätyksistä, joihin liittyivät muun muassa jossain määrin väkevät virvoitusjuomat ja vanukkaat. Allekirjoittaneen pöytä ei myönnä osallisuuttaan tapahtumiin. Sitsikansa oli varsin hilpein mielin sitsien loppupuolella, mutta tällä kertaa emme kuitenkaan laittaneet aivan tanssiksi varsinaisen ohjelmaosion loputtua. Tyydyimme sen sijaan keskittymään itse asiaan, ja Wanhukset suuntasivat keskustaan jatkoille muistelemaan erästä juottoravintolaa, jossa vielä vanhoina hyvinä aikoina järjestettiin Kolmiot. Vuosien varrella paikan nimi on tosin kokenut useammankin muutoksen.

Kokonaisuutena sitseistä voi sanoa, että ne olivat erittäin onnistuneet. Pienemmällä porukalla saimme kokoon vallan mainiot pippalot ja kaikilla tuntui hauskaa riittävän. Erityiskiitokset kuuluvat Artulle, Jesselle ja nakkifukseille (sisältää myös erään Wanhuksen oranssissa Hockey Night takissa). Seuraavaa Wanhuskokoontumista odotellessa. Näitä lisää!

Sitsaamisen alkeet

Sitsit, mitkä ne ovat? Mitä siellä tehdään? Onko siellä jotain sääntöjä? Ai, joku teema, täytyy siis varmaan pukeutua. Näihin kysymyksiin vastauksia mietti varmasti yksi jos toinenkin fuksi kuullessaan tulevista fuksisitseistä, jolloin meidät fuksit vihdoinkin tutustutettaisiin akateemisen pöytäjuhlan saloihin. Itsehän opiskelin viime vuoden Lappeenrannassa ja sitsaaminen oli minulle jo tuttua. Kuullessani fuksisitsien ajankohdasta ja teemasta olin varma, että yksi syksyn parhaista illoista on luvassa ja olin myös oikeassa.

Koska tosiaan olin ollut sitseillä ennenkin, fuksikapu Nikke pyysi minua valistamaan muita fukseja jo ennakoon, mistä sitseissä oikein on kyse. Muutamat fuksikaverit kyselivätkin etukäteen tavoista ja säännöistä ja Niken sanoja lainatakseni olin vähän kuin tutor fuksien joukossa ennen sitsejä.

Koska sitsit pidettiin JVG-kolmioiden etkoina, oli teeman valinta selvä, JVG. Teeman mukaisesti oli helppo ja hauska pukeutua ja muiden fuksityttöjen kanssa vaatteiden suunnittelu alkoikin heti. Itse sitseillä oli hauskaa huomata, että todella moni oli oikeasti pukeutunut teeman mukaisesti. Lippis, aurinkolasit ja löysä t-paita tai huppari olivat sitseillä valttia.

Koko torstaipäivän oli fuksien ja varmasti myös vanhempien tieteenharjoittajien keskuudessa odotettava tunnelma. Iltaa odotettiin ja suunniteltiin innolla ja ainakin itse päätin nollata kunnolla tenttiviikon jälkeen. Varoitteilin fuksikavereitani, ettei ennen sitsejä kannata hirveästi aloitella, sitseillä tulee varmasti humalaan. Ja niinhän siinä myös kävi. Ennen tivolia join muistaakseni yhden oman siiderin ja tivolissa ilta alkoi Ellan ja Nikon kanssa rappuset alas pyörimällä, mutta siitä selvittiin onneksi vain parilla mustelmalla.

Sitseillä ei ollut mitään suunniteltua ohjelmaa, mutta Ella pääsi esittelemään räppäriin taitojaan käytyään vessassa väärään aikaan. Illan aikana käytiin myös ei niin tiukka tanssibattle, jossa itsekin olin mukana valitettavasti tällä kertaa häviäjien puolella. Tanssibattle oli myös rangaistus väärään aikaan ajoitetusta vessatauosta. Muutama fuksi ei ehkä täysin oppinut sitsaamisen tavoille yrittä-

essään tie-ten tahtoen hankkia itselleen rangaistuksia, mutta eivätköhän hekin opi jo seuraavilla sitseillä.

Vaikka olinkin ollut sitseillä jo aikaisemmin, ei minua haitannut yhtään, vaikka kaikki tavat ja säännöt käytiin läpi juurta jaksan. Viime sitseistä oli jo sen verran aikaa, enkä myöskään voinut tietää, eroavatko Tampereen ja Lappeenrannan tavat jotenkin toisistaan. Suurimpana erona voin mainita ruuan, joka oli Tampereella parempaa ja itse ruokailu oli myös paljon paremmin organisoitu. Lappeenrannassa ruoka piti hakea itse ja syömiseen oli sen vuoksi vielä vähemmän aikaa kuin Tampereella. Myös joidenkin laulujen sanat ovat Tampereella hieman erilaisia. Lappeenrannassa eivät naiset sitsien lopuksi saa ruusua kuten Tampereella. Tämä tapa oli mielestäni todella hauska.

Ylipäänsä fuksisitseillä oli äärettömän hauskaa, enkä laittaisi ollenkaan pahakseni, jos Indecs järjestäisi vielä toiset fuksisitsit keväällä. Sitseillä on helppo tutustua muihin fukseihin ja tutoreihin paremmin, kun ympärillä saatetaan olla ihmisiä, joiden kanssa ei ole vielä tullut kunnolla juteltua. Illasta ei ole mitään huonoa sanottavaa ja jopa aamulla olo oli kohtuullinen. Sääliksi kävi vain niitä, jotka eivät olleet tajunneet hoitaa teta pk:n harkkoja ennen perjantaita ja joutuivat heräämään kouluun kahdeksaksi.

Korkeakulttuuriarvostelu: Vuonna 85

Tämän vuoden kulttuuriexcursio suuntautui Tampereen työväen teatteriin, jossa ajoista ammoisista (vuodesta 2006) asti pyörinyt manserockmusikaali Vuonna 85 elää jo kolmatta uudelleensyntymäänsä Remix Golden Turbo Platinum – versiona. Kohteen valintaan ei varmasti vähimmässä määrin vaikuttanut retken harmaana emi-nenssinä toiminut kiltajyrä Niklas Luukkanen, jonka kolmen aiemman esityskerran track recordiin ei monikaan kyennyt vastaamaan. Toisaalta pikaisen kyselyn perusteella ensimmäistä kertaa paikalla olleet, allekirjoittanut mukaan lukien, olivat vähemmistön asemassa. Tämä oli jonkinasteinen yllätys, mutta ilmeisesti Tampere, 80-luku ja rock-elämä vetävät yhdistelmänä väestöä puoleensa alkuperäisestä asuinpaikasta riippumatta.

Musikaali kertoo tamperelaisesta metallityömiessporukasta, joista tarkemmin seurataan aihepiiriin sopivasti nimettyä, Sami Hintsasen esittämää Tommi Turmiolaa ja tämän raastavaa valintaprosessia kahden naisen välillä. Todellisessa pääosassa ovat kuitenkin kaikkien tunte-mat klassikkokappaleet, jotka enemmän tai vähemmän näytelmän tilanteeseen sopivasti korostavat kohtauksen massiivisuutta. Musikaalista järjestetään myös erityisiä sing-along – näytöksiä, mutta mukana laulamista ei olisi tarvinnut arastella normaalissakaan esityksessä.

Arvostelin musikaalin lähes viisiportaisella, lähes tieteel-lisellä tunnelmaindecsillä, joka luonnollisesti huomioi kaiken teatterielämykseen vaikuttavan. Tulos on esitetty kuvassa 1. Oman manserock-makunsa mukaan pisteitä voi kertoa, jakaa tai korottaa potenssiin, musiikki nimit-täin on näytelmän kantava selkäranka.

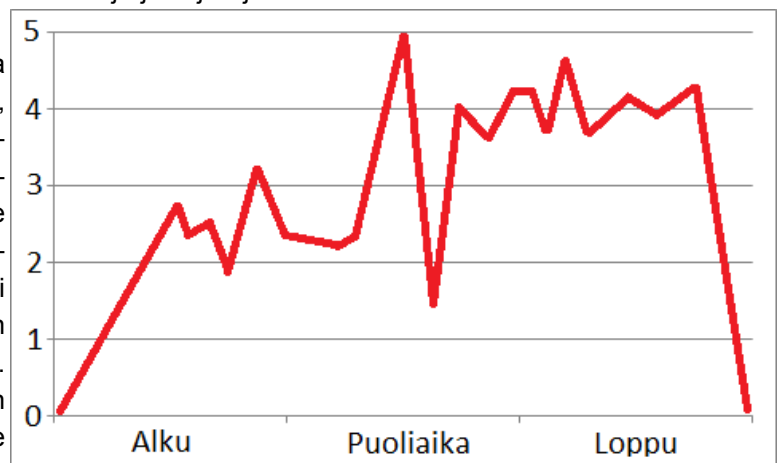
Täydellisestä ennako-odotusten puutteesta johtuen käyrän alkupiste osuu nollan tietämille, josta se kuitenkin nopeasti kohoaa kolmen lähei-syyteen. Näyttelijäntyö on riittävän vahvaa, jos-kin juoni unohtaa välillä asemansa ja häiritsee musiikista nauttimista. Olennainen sen sijaan toi-mii, näyttelijöiden lauluäänissä, livebändissä tai kappalevalinnoissa ei ole valittamista, vaikkakin vahvimmat tunnelataukset jäivät saavuttamatta. Tilanne kuitenkin muuttuu aivan ensimmäisen puoliajan lopuksi, kun Pimeyden tango vangitsee mestarillisesti päähenkilöiden sisällä vellovan tus-kan ja esitys yltää lähes katarttisiin sfääreihin.

Tamperelainen metalliteollisuus on musikaalissa vahvasti edustettuna (Lähde: TTT)

Puoliajalla pettymyksen aiheuttanut Vuonna 85 -cocktail (tästä pisteet 1,5) unohtuu nopeasti, kun toinen osuus ottaa käyttöönsä komedian peruspilarit: alkoholin ja seu-raavan aamun. Varastetut sukset ja kuolemattomat, tosin jo nyt unohtuneet letkautukset rakentavat voimakkaan ja toimivan komediallisen pohjavireen. Lopun raskas pudotus on arvostelijan henkilökohtainen näkemys siitä, että Tommi olisi ansainnut karmansa puolesta lähinnä luodin polveen, ei unelmiensa naista. Kuulemani mukaan tämä osa on ollut parempi aiemmin, joten seuraavilla versioilla on toivoa, jos Golden Turbo Platinumin perään keksitään enää yhtään superlatiivia.

Summa summarum: hetkeäkään en tästäkään killan tapahtumasta vaihtaisi, riippumatta musikaalin merii-teistä tai niiden puutteesta. Esityksestä siis viis, näin lopuksi haluan ojentaa kiitokset ja kultaiset kilpikonnat järjestäjille ja kaikille mukana olleille.

Esityksen kulku tunnelmaindecsillä mitattuna

Markassa on tulevaisuus?

Markan syys-XQ 2011

Kaatuuko euro? Mikä meni vihkoon vuonna 2008? Tuleeko uusi taantuma? Kuinka miljardiluokan konserni pystyy varautumaan suhdanteiden vaihteluihin? Muun muassa näihin päivänpolttaviin kysymyksiin talouskerho Markan 19-henkinen delegaatio lähti etsimään vastauksia keskiviikkona 30.11.2011 syksyn perinteiselle excursiolle.

Excursion strategiset linjaukset vedettiin Markan kerho-huoneella eräänä iltapäivänä. Todettuamme että pienen kerhon ei kannata toteuttaa excuaan samalla konseptilla kuin killan, päätimme differoitua rekryexcuista yhtenäisen teeman ja puhujien laadun kautta: kysyimme mietteitä taantumaan varautumisesta suoraan Konecranesin ja Nordea Bank Finlandin Chief Financial Officerilta (CFO).

Konecranes: Plan B on hyvä olla

Bussimatkan aikana välillä Hervanta-Hyvinkää yritys-vastaava Miika Järvinen piti briiffauksen Konecranesin perustiedoista, ja vpj eli visapäajohtaja Tuure Visapää veroaiheisen tietovisan. Kaarrettuamme Helsingin motarilta Hyvinkään liittymästä ylös astuimme ulos bussista ja sisään Konecranesin uudenkarheisiin tiloihin. Evästä tankattuamme CFO Teo Ottola pääsi puheeseen. Ottola piti toiveidemme mukaisesti perusyritysesittelyn lyhyenä ja keskittyi teeman mukaisiin aiheisiin, sillä alustavia tietojahan olimme jo kerranneet bussissa. Konecranesin liikevaihdosta 59 % tulee laitteiden myynnistä ja 41 % huollosta. Merkittävimmät tuotekategoriat ovat teollisuusnosturit sekä pienemmässä määrin satamien kontinkäsittelylaitteet. Eurooppa ja Pohjois-Amerikka ovat ainakin toistaiseksi merkittävimmät markkinat, mikä joh-tuu pitkälti huoltopalveluiden merkittävästi suuremmasta kysynnästä näillä alueilla verrattuna Aasiaan. Sen osuus on tosin kasvanut 10 vuodessa 7 prosentista 21 prosenttiin.

Taantumaan liittyen Ottola kertoi, että Konecranesin investointihyödykebisneksessä suhdanteiden indikaatto-

TALOUSKERHO MARKKA
TAMPEREEN TEKNILLINEN YLIOPISTO

reina voidaan käyttää esimerkiksi valmistavien yritysten valmistuskapasiteetin käyttöastetta ja satamalaitepuolella maailmanlaajuista konttien käsittelymäärää. Tähän liittyen Ottola näytti viime vuosilta hyvin dramaattisia kuvaajia. EU-alueella käyttöaste putosi 2008–2009 84 prosentin tasosta 70 prosenttiin. Yhdysvalloissa meno oli ollut vieläkin rajumpaa: pudotus oli vajaasta 80 prosentista alle 65 prosenttiin. Nykypäivään mennessä tasot ovat nousseet Euroopassa 80 %:iin ja USA:ssa 76 %:iin. Ottolan mukaan alalla pidetään normaalina tilanteena 80 %:n tasoa: jos käyttöaste ylittää sen, asiakkaat alkavat investoida lisäkapasiteettiin varmistaakseen omat toimituksensa. Alle tason ylimääräistä kapasiteettia pyritään pikemminkin poistamaan.

Teo Ottola kertoi, että Konecranes oli alkanut valmistautua taantuman varalle jo vuonna 2007. "Plan B"-strategian luominen ei vielä niinkään perustunut ilmoille tulleeteseen subprime-kriisiin, vaan jo pitkään jatkuneeseen asiakkaiden investointien kasvuun, joka oli pysynyt vakaana. Vuonna 2007 kulmakerroin oli kuitenkin yhtäkkiä hypähtänyt voimakkaasti ylöspäin, mikä asetti Konecranesin eteen kysymyksen: onko bisneksessä tapahtunut yllättäen radikaali, perustavanlaatuinen muutos, vai onko kyse vain häiriöstä, joka tulee vielä iskemään takaisin? Konecranes päätyi jälkimmäiselle kannalle, mikä jälkikäteen osoittautui oikeaksi. Toimintaa sopeutettiin muun muassa siirtämällä ulkoistettua tuotantoa omaan valmistukseen, mutta keskittämällä samankaltaista omaa valmistusta yksin tehtaisiin.

Pudotuksen rajuus tuli silti yllätyksenä: konsernin tilaukset putosivat vuodessa 30 %, laitteiden kysynnästä hävisi 50 % ja huollon arvostakin 12 %. 2007 aloitetut toimenpiteet maksoivat kuitenkin itseään takaisin: kate laski 250 miljoonasta 130:een ja kateprosentti vajaasta 12:sta noin 7:ään, mutta tilanteeseen nähden ja kilpailijoihin verrattuna liiketoiminta tuotti edelleen hyvin voittoa.

Konecranesin esitys valaisi marraskuista iltaa.

Konecranesin kilpailuetuna Ottola piti joustavuutta tehdä ratkaisuja.

Nykytilanteesta ja mahdollisesta W-taantumasta Ottola arvioi näkymät epävarmoiksi, mutta tällä hetkellä kauppa käy hyvin. Sijoittajien mahdollisiin ihmettelyihin siitä, miksei toimintaa sopeuteta jo nyt, Ottola kommentoi: "Vaikea lähteä leikkaamaan kapasiteettia nyt, kun on vaikeuksia ehtiä toimittamaan nykyisiä tilauksia – leikkaus merkitsee asiakkaiden tilausten viivästymistä." Plan B on nykyin olemassa, mutta sitä ei eletä vielä. Konecranes myös pyrkii nykytilanteessa varmistamaan pidemmän aikavälin kasvuaan ja kannattavuuttaan, vaikka se merkitseekin lyhyen tähtäimen katteen pienenemistä.

KONECRANES

Liikevaihto 2010: 1,546 miljardia euroa

Työntekijöitä: 11 400

Läsnä 50 maassa

Tuottaa 6000 nosturia vuodessa

Huoltosopimuksia yli 390 000 erilaiseen laitteeseen

"Talouden fundamentteja vastaan ei voi rikkoa loputtomiin"

Hyvinkään jälkeen jatkoimme heleässä marraskuun lopun maisemassa Helsinkiin Nordea Marketsin vieraksi, missä meidät otti vastaan entinen Tampereen tuttekkari, nykyinen Product & Platform Specialist Tuukka Paavola. Vierailun aluksi Uki Lammi, Head of Business Planning and Support, piti meille esitelmän Marketsista ja lyhyesti Nordean rekrytointiohjelma Future Finance Professionalsista (FFP). Marketsin tehtävänä on muun muassa tarjota asiakkaille markkinatietoa ja monipuolisia kaupankäyntipalveluita, tai Tuukan sanoin: "Olemme yritys, jonka raaka-aineena on raha, jota paketoimme eri tavoin." Tuukka edusti myös itse erilaista rekrytointia, sillä hän oli tullut Nordeaan konsulttityön jälkeen – opiskeluaikoina rahoitusala ei ollut kuulemma ollut juuri mitään tietoa.

Seuraavaksi Nordean Suomen CFO Tomi Närhinen astui esiin kertomaan näkemyksistään yritysten varautumisesta suhdanteisiin. Tärkein asia yrityksen liiketoiminnassa on aina ydinsaaminen, josta saadaan differoinnin tai kustannusjohtajuuden kautta kilpailuetua. Onnistuneessa toiminnassa yhdistyvät ketteryys ja taloudellinen vahvuus, jotka edesauttavat vaikeiden aikojen ylittämistä. Ketteryys tarkoittaa esimerkiksi toiminnan skaalattavuutta tilanteen mukaan nopeasti ylös- tai alaspäin ja toiminnan tehokkuutta ja vaikuttavuutta. Närhinen esit-

teli Nordean viime vuosien strategiamuutoksia, joita oli pienemmässä tai suuremmassa määrin tehty 2007 jälkeen lähes vuosittain. Vielä vuonna 2007, ennen kriisin leviämistä, pankin suuntaus oli kohti vahvaa orgaanista kasvua, mutta melko pian tavoitetta tuotiin alaspäin. Nyt strategian pohjalla on rohkeasti pääoman tuottoaste ROE, Return of Equity. Yleisesti tämän kannattavuuden tunnusluvun korostamista pidetään sisäänpäin kääntymisenä eikä kovin asiakaslähtöisenä, mutta Närhinen halusi kääntää asian toisinpäin. Jos pankin ROE on alhainen, on rahoituksen saaminen sille kalliimpaa. Näin ollen pankki joutuu puolestaan joko karsimaan omia palveluitaan tai perimään asiakkailta korkeampia hintoja, mikä aiheuttaa asiakkaiden siirtymistä kilpailijoille. Pienempien tuottojen myötä ROE laskee, noidankehä on valmis. Sykli toimii positiiviseen suuntaan ROE:n ollessa hyvä, mihin Nordea tähtää.

Euroopan tilanteen lähitulevaisuudesta Närhinen esitti henkilökohtaisen mielipiteensä, ettei kriisistä ole vielä selvitty ja toimenpiteitä muun muassa IMF:n väliintulojen ja euroalueen integraation lisääntymisen muodossa tullaan näkemään. "Euro nykymuodossaan ei jatka. Jos siitä eivät lähde huonot maat, niin sitten hyvät", Närhinen kommentoi. Kriisi, kuten taantumot yleensäkin, ei ole Närhisen mielestä kohtalokas katastrofi. Talousjärjestelmissä on noudatettava talouden fundamentteja, ja kriisi on seurausta niiden epäterveestä laiminlyömisestä.

Närhisen jälkeen esimerkiksi Baltian tilanteen aamukat-

sauksia tekevä Analyst Annika Lindblad esitteli talouden indikaattoreita, joita yleisesti seurataan ja joista viime taantumakin olisi voinut ennakoida – tai sitten ei. Taantumän merkinä on BKT:n lasku, mutta pelkkä tieto siitä on yleensä myöhässä: BKT mitataan kvartaaleittain, ja syyskuussa päättyneen Q3:n tuloksia ei ole vielä kukaan julkaistu. Merkittäviä suhdanneindikaattoreita ovat asuntomarkkinat, rakentaminen ja teollisuustuotanto, sekä alojen ja kuluttajien laadullisesti mitattava luottamus talousnäkyksiinsä. Lindbladin mukaan viime taantuma johtui jenkkien löperöstä asuntolainoituksesta: lainoja myönnettiin kenelle tahansa, koska asuntojen arvon odotettiin nousevan ikuisesti, jolloin velallisilla olisi myös aina varaa maksaa velkansa pois. Lamaan ajaututtiin, kun hintojen nousu pysähtyi. Lamassa oltiin viimeistään Lehman Brothersin kaaduttua 2008, mitä ei ollut uskottu voivan käydä niin suurelle pankille.

Esitysten jälkeen keskustelua jatkettiin erinomaisen ruuan ja viinin merkeissä.

Loppupäätelmät ja suositukset

Excü oli kokonaisuudessaan hyvin onnistunut: ajoittain puuduttavilta organisaatiohimmelleiltä ja perustietojen tankkaukselta vältyttiin kokonaan, kun kysymyksiä oli mietitty ja toivottu jo etukäteen. Puhujien hankinta onnistuu loistavasti top-to-down -menetelmällä. Voimme lämpimästi suositella konseptia myös Indecsiille!

Nordeasta löytyi erinomaisten esitysten lisäksi maalaus Markan entisistä puheenjohtajista (vas.).

Teroita tietosi talouden tapahtumista!

Tilaa Kauppalehti heti verkosta
www.kauppalehti.fi/opiskelija
tai postita alla oleva kuponki.

Voit tilata myös puhelimitse 010 665 8110 (ma-pe 8.30-16.00)
tai sähköpostitse kl.tilaajapalvelu@kauppalehti.fi

Opiskelija,
tartu mahdollisuuteen ja tilaa
Kauppalehti
kotiisi -50 %
etuhintaan!

Tilaukortti

MT14006

Kyllä, tilaan Kauppalehden sekä Option -50 % etuhintaan

☐ **2 kk 32,70 €** (norm. 65,40 €) ☐ **4 kk 65,40 €** (norm. 130,80 €)
Hinnat sis. alv 9 %

Nimi _____

Oppilaitos _____

Lähiosoite _____

Postinro ja -paikka _____

Puhelin _____

Sähköposti _____

Yhteystietojani saa käyttää vain Kauppalehden palveluiden tiedottamiseen ja markkinointiin.

Olet oikeutettu opiskelijatilaukseen, kun opiskelet lukion viimeisellä luokalla, ammatillisessa oppilaitoksessa, yliopistossa tai korkeakoulussa, ja opiskelu on alkanut vuonna 2005 tai myöhemmin. Lehti toimitetaan kotiosoitteeseesi ja maksajana on yksityishenkilö.

Kauppalehti

Tilaajapalvelu
Tunnus 5000883
00003 Vastauslähetys

Kysy Laurilta -palsta

Kiltamme Indecsin riveihin on kuin varkain soluttautunut poikkeuksellisen tiheä populaatio Pyhän Laurentinuksen suojaatteja, "laakerinlehdillä seppelöityjä", jotka myös Lauri-nimisinä valloittavina velikultina tunnetaan. Yksinään Lauri on kuin kuka tahansa heikko kuolevainen, mutta yhdessä lajitovereidensa kanssa toimiessaan muodostuu Laurien välille symbioosimainen, telepattiaan rinnastettava yhteys ympäröivään maailmankaikkeuteen, elämän olemukseen ja avaruuden rajattomuuteen. Kaikki Laurit ovat silloin yksi Lauri.

Tätä ainulaatuista tietoutta on nyt mahdollista kenen tahansa Infacton lukijan hyödyntää. Lähetä mieltä polttava kysymyksesi osoitteeseen laurit@indec.info, niin saat vastauksen Laurilta suoraan todellisuuden tuolta puolelta. Parhaimmat ja vilpittömmät kysymykset julkaistaan Infacton sivuilla ja kaikista innostavin kysymys palkitaan lehdistäin "Kuukauden kysymys" -arvonimellä, josta on uteliaisuuden tyydytyksen lisäksi luvassa pienimutainen palkinto.

"Minua huolestuttaa nykynuorison lihavuus. Mistä se voi johtua? Mikä on mielestänne ihmisen ihannepaino ja strategiset mitat?" Nimim. Huolestunut

Kiitos kysymyksestäsi, sillä myös meitä huolestuttaa nykysukupolvien lihavoituminen. Laajennan myös tarkastelua asiaan lisäämällä huolen fyysisen kunnon rappeutumisesta. Tässä tutkimuksessa olemme keskittyneet lähinnä miesten painoon. Miehillä on tilastojen valossa suurempi riski altistua ylipainolle, minkä vuoksi

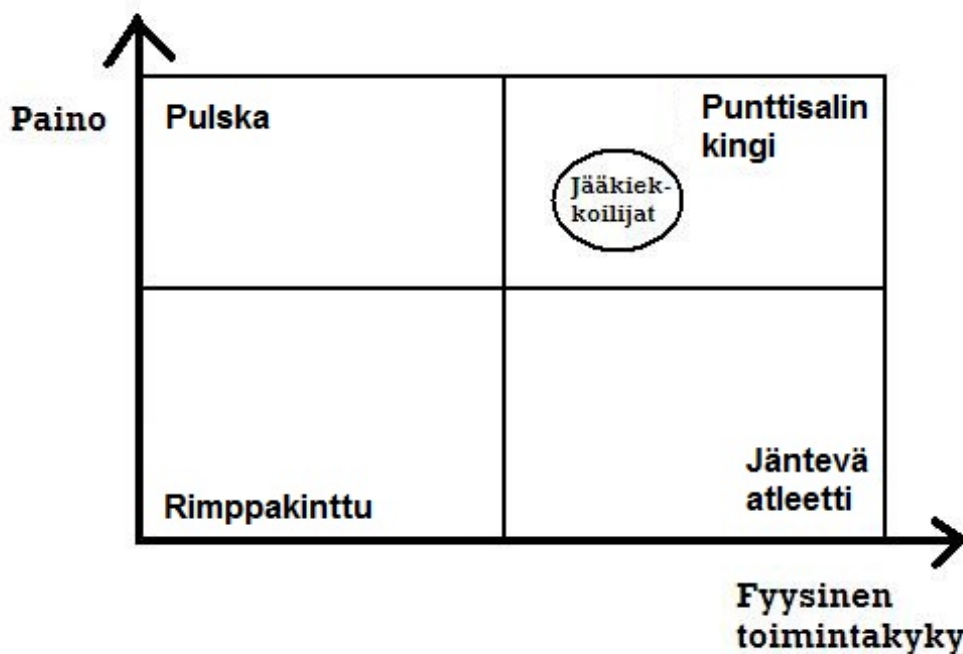
pidämme polttopisteen heissä. Yleisön toiveesta voimme tosin jatkossa ottaa lähempään tarkasteluun myös naiset ja heidän suhteensa painoon.

Evolutionäärisestä näkökulmasta katsoen ylipaino johtuu nykyisestä yltäkylläisyydestä. Sata vuotta sitten ihminen joutui esim. Suomessa vielä taistelemaan joka päivä saadakseen ruokaa, mutta nykyisin kauppojen hyllyt notkuvat ääriään myöten täynnä. Ihmisen keho on tottunut vielä siihen, että ruuan saanti olisi epävarmaa, vaikka se ei sitä ole. Kestää vielä ehkä noin 5000 vuotta, että

elimistö tottuu ruuan jatkuvaan saatavuuteen, eikä tankkasi enää kuin viimeistä päivää.

Nelikentät alkavat olla nykyisin jo varsin kulutettu juttu, mutta se johtuu yleensä niiden olemattomasta sisällöstä. Tämän takia voimme hyvillä mielin tehdä vielä yhden nelikentän. Matriisiin on merkitty ainoastaan ääripäät sillä välivaiheet ovat tosi tylsiä käsitellä. Kuten huomamme, niin nelikentän perusteella on täysin selvää, että pelkkä paino ei kerro vielä koko totuutta. Voit olla 120 kiloinen jössikkä, mutta jos penkistä nousee 150 kiloa, niin tuskin kuulut ongelmallisimpaan luokkaan.

Painoanalyysi

Minkään nelikentän alueista ei voida sanoa olevan yksiselitteisesti toistaan parempi. Tosin heikossa fyysisessä kunnossa olevan ja suuren ominaispainon omaavan henkilön tila on ainakin lääketieteellisesti heikompi elinajanodotuksen suhteen. Mikäli pitkä elämä on tavoitteena, niin silloin oikean puolen keskialueelta voi löytyä oma tavoiteasema. Toisaalta jos haluaa elää railakasta ja esimerkiksi naisiin vetoavaa elämää, niin tällöin oikea yläkulma voi olla valintasi, sillä siihen kenttään osuu mm. suurin osa jääkiekkoilijoista. Oikean yläkulman ongelma voi olla taipumus kääntyä kohti vasenta yläkulmaa, mikäli liikunnalliset aktiviteetit jäävät vähemmälle ja ruokailutottumukset jatkuvat entisen laisina. Tästä (vielä) elävänä esimerkkinä T. Jutila.

Tärkeintä ihmisen omassa painossa on, että tuntee itsensä tyytyväiseksi painoonsa. Mikäli sitä tarvitsee

miettiä usein, niin siinä on todennäköisesti jotain vikaa. Strategisten mittojen suhteen harmittaa tässä vaiheessa vähän, että rajasimme kauniimman sukupuolen pois tutkimuksesta. Mikäli jotain oikeasti hyödyllistä haluamme tuoda esille, niin miehillä voi harkita pientä muutosta elämäntapoihin, mikäli rinnan ympäryksen suhde vatsan ympärysmittaan on alle yksi. Mikäli toteat kuuluvan tähän alle ykkösen joukkoon, niin kerro siitä meille, niin voimme analysoida tilanteesi Infacton seuraavassa numerossa.

**“Mikä on oikeanlainen pilkkiteknikka? Tarvitaanko siihen taitoa vai riittääkö että hakee vavan kaupasta ja lähtee kokeilemaan jäiden kestävyyttä?”
Nimim. Epätoivoinen Kalamies**

Koska ensilumet ja siten myös pilkkijät tuntuvat vallitsevasta säätilasta johtuen olevan vielä melko kaukainen haave, lähestymme kysymystä hieman yleisemmällä tasolla. Esiteltävät generiset kalastusstrategiat pätevät kuitenkin myös kysyjän pohtimaan talvikalastukseen.

Palstamme insinöörisieluiselle lukijakunnalle lienee helpointa lähestyä asiaa hyvin traditionaali-

sen nelikenttämatriisin kautta. Onnistuneen kalastuselämyksen kannalta huomioitavia muuttujia ovat tässä tapauksessa tavoiteltavan kalalajin yleisyys (Frequency of the species) ja ulkoisen toimintaympäristön tuttuus (Familiarity of the environment).

Ensin mainitun muuttujan suhteen kyse on siitä, että ainakin suomalaisilla kalamiehillä on taipumusta tavoitella erityisesti harvinaisia kalalajeja. Kyse lienee etenkin “Katsokaas jätkät, millaisen kultakalan mä nappasin” -efektin tavoittelusta. Täten harvinaiset kalalajit ovat alituisen houkuttelun kohteena, jolloin erottuvaan vieheeseen ja sen taitavaan käyttöön on syytä panostaa. Hyvin yleiseen roskakalaan tyydyttäessä toiminee vitosen markkettiistinkin vallan hyvin.

Kalastusympäristön tuttuus vuorostaan vaikuttaa menes-

tyksekkäisiin toimintatapoihin kahdella tapaa. Ensinnäkin oudossa ympäristössä toimittaessa kalastajalla voi olla vaikeuksia arvioida eri lajien harvinaisuutta, maukkautta sekä mahdollisia pyyntirajoituksia. Etenkin viimeksi mainitun osalta merkittävänä vaarana on yhteentörmäys kalastuksenvalvojan kanssa ja hyvinkin ankara sanktio jo aiemmin rengastetun saaliin pyytämisestä.

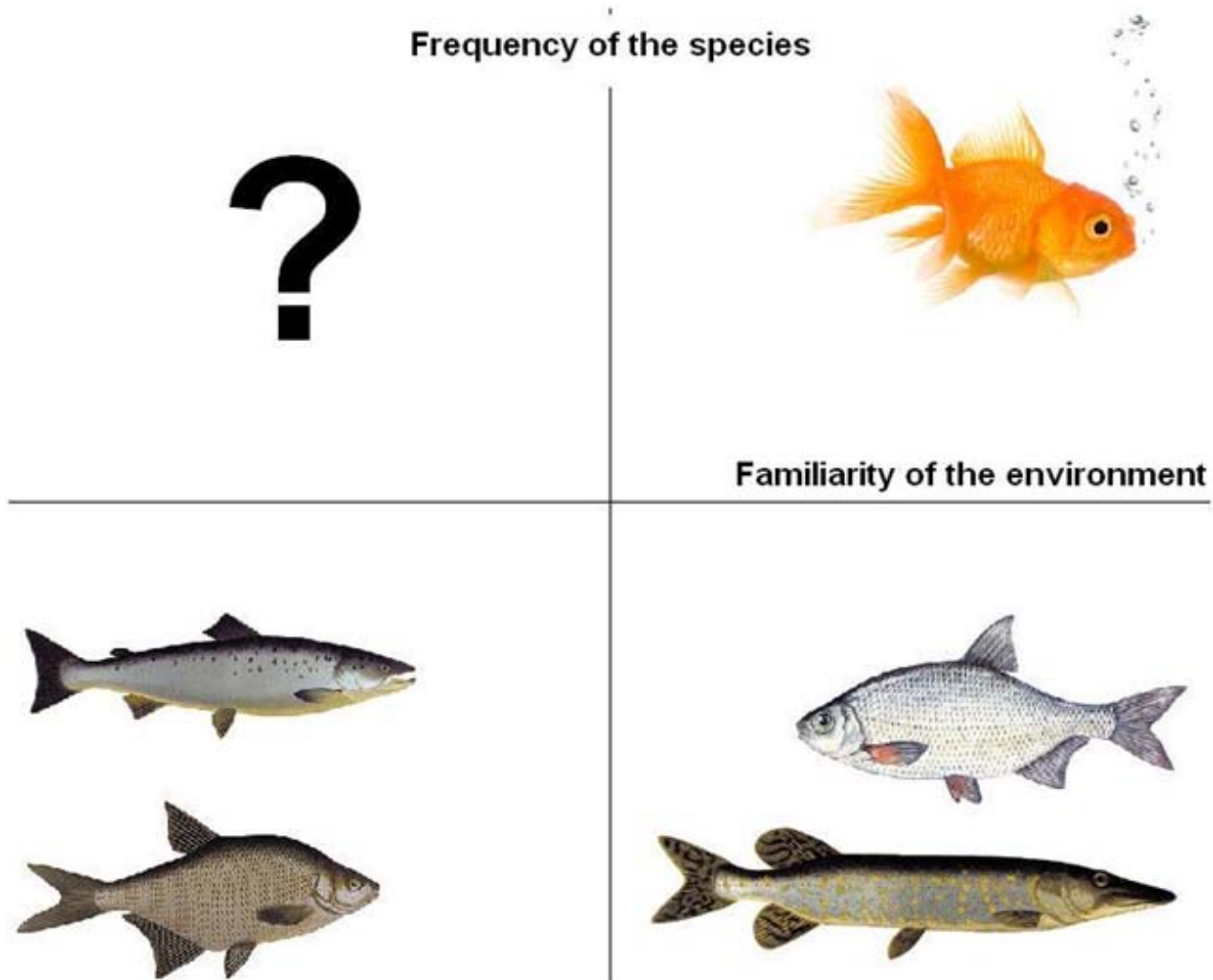
Toisekseen tuntemattomissa kalavesissä kahlattaessa kalastajan ympärillä ei tyypillisesti ole tuttuja kalakavereita. Tällöin haasteena on se, ettei kalastaja voi olla varma, ovatko vieressä pyydyksiään uittavat kohtalon-toverit vakavasti otettavia kilpailijoita vai tarjoavatko he avuliaasti käyttöäsi esimerkiksi haavin sitä tarvitessasi.

Lyhyesti kuvan nelikenttää avaten voimme siis tunnistaa neljä erilaista kalastustilannetta. Matriisin oikeassa yläkulmassa toimimme tutuilla matalikoilla ja tavoittelemme erittäin harvinaisia kalalajeja (esimerkkinä kuvan kultakala). Tällöin lajin harvinaisuudesta johtuen on syytä soveltaa parhaita käytössä olevia kalastusmenetelmiä ja tutusta kalastusympäristöstä johtuen ottaa huomioon myös ympärillä uistintaan uittavien kalakavereiden käytös.

Vastaavasti matriisin oikean alakulman tilanteessa olemme kalaretkellä esimerkiksi samalla tutulla matalikolla, mutta emme tällä kertaa jaksa kilpailla harvinaisten kalalajien suosiosta. Tällöin voimme suosiolla tyytyä jo aiemmin sivuttuun markettuihinkin. Tämänkin tilanne voi olla jollekin kalamiehille mieluisa, mikäli keittokirjasta löytyy esimerkiksi hyvä haukiresepti tai kultakaloista tapelu muuten vain kyllästyttää.

Matriisin vasen alakulma on luonteeltaan hyvin äskeisen kaltainen, mutta nyt oman lisämausteensa tuo ulkoisen toimintaympäristön outous. Positiivisena mahdollisuutena on se, että tämä toiminta-alue voi tarjota iloisiakin yllätyksiä; ehkäpä olet jo asennoitunut haukipulliin, mutta uistimeesi tarttuukin komea taimen.

Viimeinen kalastustilanne on jokaisesta vakavasti otettavasta nelikentästä löytyvä kysymysmerkki. Tuntemattomalla joella harvinaisia kaloja pyydetessä on mahdollonta antaa juuri ohjeita. Suotavaa on, etteivät muut kuin hyvin kokeneet haavimiehet edes pyrkisi toimimaan tällä alueella - ainakaan kyseistä kalastuspiiriä ei voida suositella ensikertalaisille tai nälkäisille kalamiehille, jotka ovat liikkeellä ruoan eivätkä elämyksien perässä.

Teksti: Mikko Rahikainen & Ville Väliäho

Indecsin NHL-turnaus 2011

MR: Noniin, tervetuloa tänne playstationin pyhättöön, jokaisen nelisilmän unelmaan, jokaisen naisen märkään päiväuneen, Indecsin kiltahuoneelle. Kommentaattorina tänään toimivat Mikko Rahikainen (MR) sekä Ville Väliäho (VV). Ville, nyt ollaan saatu alkulohkot lähes pelattua, onko jokin alkulohko ollut erityisen tiukka?

VV: Kiitos myös minunkin puolestani! Alkulohkojen arvonnassa on muutama lohkon eksynyt koviakin tatinveivaajia, ja valitettavasti jokainen ei jatkoon ole pääsemässä. Himoittuun mestaruuteen päästäkseen jokainen pelaaja on voitettava ja luulen, että pelejä tullaan pelaamaan veren maku suussa ja nahkasohvat kuluvat pitkin Hervannan yötä harjoittelun merkeissä. A-lohkon kärjessä porskuttaa kovaa tulosta tehnyt Pavel Laitinen puhtaalla pelillä. Muut kaksi paikkaa ovat vielä täysin auki ja jatkoon voi päästä myös joku musta hevonen. Mutta kyllä tässä pikku hiljaa alkaakin erottua jyvät akanoista ja rookiet tähtipelaajista!

MR: Kyllä kyllä, mitenäs B-lohko? Rahikaisen sohvalta koulutettu Lauri Vuorinen on ollut ainakin itselleni pettymys. Top3:een turnauksessa rankattu Joonas Salmi on suorittanut myös Tamin teeseistä tunnettua, Four pass brakes any defence –taktiikkaa ja on menossa B-lohkosta jatkoon myöskin puhtaalla pelillään.

VV: Kyllä, tunnen kyseisen kaverin ja myös itse jäin hänen jalkoihinsa. Legendaarinen lause kuitenkin menee, että mestari häviää aina sen yhden pelin! Tällä saralla voisinkin julistaa itseni jo voittajaksi. Tämä peli on kuitenkin Momentum game, ja Joonaksen hetkellisellä herpaantumisella myös hän on voitettavissa. Toistaiseksi Joonaksen peli on ollut murhaavaa, jonka myös hänen maalieronsa 20-9 kertoo. Mitenäs tuo C lohko?

MR: C-lohko on itselleni hieman vieras, koska siellä pelaa kolme ensimmäisen kierroksen fuksia sekä vanhan liiton Fuksikapteenimme Jr. Jr:n pelit ovat tältä vuodelta jo ohi, Mitenäs tuo D-lohko?

VV: Ensimmäisenä huomiona kysyisin sinulta MR, miksi sinulla eivät ole pelit vielä oikein vaikuttaneet lähteneen käyntiin? Onko hormonitankkaus ajoitettu väärin?

MR: Noh, aletaanko tässä nyt v*ttuilemaan?

VV: Ei nyt sentään! Olet pelannut nyt kolme peliä, joissa saldosi on ainoastaan neljä pistettä ja 2 tehtyä maalia? Alkaako Lopen pojalla mennä kulhot sekaisin, sillä tämä

kuulostaa vakavasti SaiPan suorittamiselta?

MR: Kyllä, näin on päässyt käymään. Yritys on ollut kova, mutta lohkokin on erittäin kova. Haluaisin huomauttaa tähän väliin, että Top 5 –sakkiin rankattu Henri Planting on tippunut leikistä pois. Harjoituskaudella pelasimme erittäin tiukkoja pelejä, nyt tosipaikan tullen Henalla ei ole ilmeisesti kasetti kestänyt. Erityisenä huomiona kaksi tämän vuoden fuksia porskuttaa lohkon kärjessä. Ovat uudet tulokkaat kyllä pelanneet erittäin hyvin.

VV: No, on kuitenkin myönnettävä, että lohko on tiukka kuin 4-vuotias poika! Jännittäväillä fiiliksillä odotetaan säälipelejä alkua, ja seuraavaan lehteen tiedämme jo ehkä kiltamme kovimman NHL-kuninkaan. Ja kyllä se näin on, että säälipelejäistakin joku myöhäisherännyt ritari saattaa yllättää!

MR: Näin on näppylät! Nyt kuitenkin päätämme tämän raportin tähän tältä erää. K1725 hiljenee, mutta vain toistaiseksi. Illan viimeisenä biisinä laitetaan vielä hieman JVG:tä. Kiitos ja anteeksi. Pysykää kanavalla!

Kasi-bittistä

West Sides lippistä

Pelisaleis hämäris,

Voittamaton änäris

Taas uus konsoli,

Faija on mun sponsori

Mielummin Nintendoo,

Ku naapurin pimperoo

Jotkut otti nuorena hatkat verkkareista,

Me väännetää vaa kadulla matkatelkkareista

Välil kulutetaa viikko frendin nahkasohvaa,

Barcelonaa on ite vaa nii nasta ohjaa

Beibi skitsoo ja unohdan syödä

Pieksän mun Pessii päiväl ja yöllä

Mitä tulee mamiin, se on se kolmas pyörä

Pieksän mun Pessii päiväl ja yöllä

Mä oon joka päivä sormet rakkuloil,

Pelaan pleikkaril,

Nintendol ja netis makkuloil

Ei reenikassii olal,

Pysyn hereil Coca-Colal

Mut ei tarvii pelaa nettipokeria näil tuloil

Vedän sienii ku Mario

Voit sanoo Super-Henaks

Mun olohuone muuttuu hetkes pleikkaristageks

Parhaat frendit ohjaimen oikee ja vasen tatti

Kun ne on mun tiimis,

Ni se on samantien shakkimatti, mate

Viini on jumalten juoma, onnellisten ilo, raskautettujen sydänten lohtu.

Rakas harrastuksemme alkoi fuksivuonna, jolloin tyhjesimme ensimmäisen yhteisen pullomme haalarimerkkejä ommellessa. Sitten haalarimerkit ovat jääneet ja pullo lisääntyneet.

Harrastuksemme on kiirinyt myös ystäviemme tietoisuuteen, sillä saimme kunnian jakaa viinikokemuksia kanssanne. Aloitamme palstamme tiukalla arviolla kolmesta eri eurooppalaisesta punaviinistä. Viinien halusimme olevan eri maista ja hintaluokaltaan samanlaisia.

Haluamme myös lainata ystäväämme Laura Airiota, joka antoi meille oivan vinkin: "Ainoa oikea tapa tehdä viinipalsta on tehdä se pienissä viineissä".

Maistelussa (= maisteissa) tarkastelimme viinin ulkonäköä, tuoksua sekä makua. Ulkonäössä keskityimme viinin väriin, joka vaihteli lähinnä purppuraisesta (nuoresta viinistä) tiilenpunaiseen (vanhaan viiniin). Väri erottui parhaiten kallistamalla lasia ja tarkastelemalla viiniä valkoista taustaa vasten.

Tuoksu on viinin sielu. Melkein kaikki viinin ominaisuudet selviävät tuoksusta ja ensivaikutelma on tärkein. Maku

sen sijaan vain vahvistaa nenän antaman tiedon. Makua tunnustelimme ensin levittämällä viiniä koko suuonteloon, jolloin voimakkuus ja alkoholipitoisuus tuntuvat selvästi. Tämän jälkeen on hyvä vetää ilmaa huulien välistä viinin ollessa suussa ja antaa näin viinin haihtua, jolloin vaikutelma viinistä selkenee.

Empiirisen tutkimuksen mukaan viini kulkeutuu mahan jälkeen otsalohkoon.

Arvosteluasteikkomme on koulusta tuttu 0-5. Lisäksi arvioimme hinta-laatusuhdetta seuraavasti:

- + Viini on hintaansa parempi
- 0 Viini vastaa hintaansa
- Viini ei ole hintansa arvoinen

1 Cuatro pasos. Mencía 2010

Hinta: 9,98 euroa

Tuoteseloste: Keskitäyteläinen, tanniininen, hapankirsikkainen, kypsän karpaloinen, mausteinen, hennon yrttinen

Tässä pullossa meitä houkutti erityisesti suloinen, väreiltään pikkujouluinen etiketti. Valintaprosessi voidaan josain määrin rinnastaa myös elämänkumppanin valitsemiseen, jossa ensin huomio kiinnittyy ulkonäköön, sisällön ollessa vielä mysteeri (Tuominen 2011).

Meillä viinianalytikoilla ei ole hirveästi kokemusta espanjalaisista viineistä (lukuun ottamatta Malagasta 0,50 euron litrahintaan ostettua herkkua). Cuatro pasos on poljettu Leónin laaksoissa, kuva alla.

Tämän viinin värin totesimme olevan tumman purppurainen, mikä todistaa viinin nuorta ikää. Tuoksu oli hyvin aromikas ja voimakas, mihin luultavasti vaikutti se, että kyseessä oli ensimmäinen viini. Maku oli yllättävän hapan, hapokas ja happamainen. Kirpeys tuntui kielellä kunnolla maistellessa. Myös tuoteselosteessa mainitut mausteisuus ja tanniinisuus tuntuivat viinissä. Makunystyrämme eivät sen sijaan ole niin kehittyneitä, että erottaisimme kirsikat ja karpalot tästä makuarsenaalista. Vinkki: Hurmaa seuralaisesi söpöllä etiketillä.

Kokonaisuudessaan viini on hyvä valinta, etenkin jos pitää voimakkaista mauista. Itse ehkä suosimme hieman täyteläisempää ja pehmeämpää viiniä. Hinta-laatu suhteeltaan viini ei ole paras mahdollinen, sillä olemme ostaneet parempiakin samalla hinnalla.

Arvosana: 4 -

2 Château Chaubinet. Merlot, Cabernet 2010

Hinta: 4,98 euroa (0,375litraa)

Tuoteseloste: Keskitäyteläinen, tanniininen, tumman marjainen, hennon punaherukainen, kevyen mausteinen

Tässä pullossa meitä houkutti sen kompakti koko. Tämä viini sopii pieneenkin käsilaukkuun tai haalarien taskuun. Viini on kotoisin kuuluisalta Bordeaux-alueelta, joka sijaitsee viinin luvatussa maassa, Ranskassa. Suuressa viinikirjassa kuvataan aluetta seuraavasti: "Bordeauxista

tulee mieleen ylhäinen, liivipukuinen herra, jonka voi kuvitella maistelevan kalpeata punaviiniä kristallilasista. Hän pitää peukaloa liivin reunassa ja avoimesta ovesta hänen takaansa näkyy talon torni epätodellisena meren kimaltelevassa valossa. Hän kirjaa tarkoin ihastuksensa aiheet nahkaiseen muistikirjaan ja reagoi maku- ja hajuaistimuksiin kuin shakkipelin siirtoihin." Mitä?!? Taisi tämänkin kirjan kirjoittaja olla viineissä.

Ja analyysiin: Viinin väri oli huomattavan purppurainen ja läpinäkyvämpi kuin ensimmäinen viini. Tuoksu oli... punaviininen. Emmen mielestä hilloinen. Maku oli hieman halpa, teekkarelle siis ihanteellinen. Tyylikäs herra jää vain haaveeksi tätä viiniä maistellessa.

Viini on yleismaultaan hieman karvas, emmekä syttyneet sille erityisemmin. Nautiskeluun tämä viini ei ehkä sovi, mutta eiköhän se vähemmän eleganteissa tunnelmissa mene hyvin taskupullona. Vinkki: Wappuleffaviini.

Arvosana: 2 -

3 Villalta Valpolicella Ripasso. Corvina, Rondinetta, Molinara 2009

Hinta: 9,99 euroa

Tuoteseloste: Keskitäyteläinen, keskitanniininen, hapankirsikkainen, boysenmarjainen, kevyen yrttinen, mausteinen, hennon setrinen

Tämä viini on vanha ja uskollinen ystävämmme, jonka olemme jo hyväksi todenneet. Viini on Valpolicella-nimiseltä alueelta, Italiasta. Kaikkitietävän viinikirjamme mukaan tämän alueen viineillä on kaunis kirsikan väri, lempeä tuoksu, pehmeä aromi sekä miellyttävän karvas vivahde, kun niitä juodaan nuorina. Mietimmekin, kuulummeko enää tähän kohderyhmään.

Oman analyysimme tuloksena voimme todeta, että viinin väri on tiilenpunainen, lähellä siis kirsikkaista. Kuvailimme tuoksua makeahkoksi, marjaiseksi ja mausteiseksi. Maultaan viini on erittäin tanniininen, alkumaultaan pehmeä, mutta loppumaultaan happamempi.

Viini on puolueellisesti arvioituna paras näistä vaihtoehdoista. Se ei pettänyt tälläkään kertaa.

Suuri vuosijuhlavertailu - poikki(maan)tieteellisesti

Tampereen Lääketieteen Kandidaattiseura ry – 39v

YLEISARVOSANA JUHLISTA: 9 -

Cocktailtilaisuus

Cocktailtilaisuus järjestettiin käsi- ja taideteollisuuskeskus Verkarannassa Tampereella. Tila itsessään oli hyvin elegantti, kuten myös koko tilaisuus. Aluksi vieraille tarjottiin luonnollisesti jotain kuohuvaa, jonka jälkeen he saivat nauttia pöydän erittäin antoisista ja monipuolisista tarjoiluista, unohtamatta tietenkään boolia.

Kaikkien saavuttua paikalle, oli vuorossa musiikkiesitys jousisoittimilla, jonka jälkeen oli lahjojen luovutusten aika. Lahjojen luovutus oli erittäin maltillista, ainakin näin teekkarin näkökulmasta katseltuna. Hallitusta juottivat ainoastaan teekkarit ja kylterit (yllätys!!). Oikeastaan lahjaluovutuksemme sai ilmapiirin hieman rentoutuneemmaksi, tai sitten syynä oli booli.

Juhlatila

Juhlat järjestettiin Rosendahlin hotellilla. Tila oli itsessään erittäin toimiva, vaikka juhlijoita oli jälleen 200-300. Osallistujien suuresta lukumäärästä huolimatta homma pysyi koko juhlien ajan hanskassa, mikä oikeastaan jopa hätkähdytti meitä. Olivatko juhlat niin hyvin organisoidut, ettei sikailulle jäänyt sijaa, vai ovatko lääkisläiset vain meitä hillitympiä juhlimaan? Hmm....

Juhlijat olivat plaseerattu juhlassa pyöreisiin pöytiin, aivan kuten viime vuonnakin. Pyöreät pöydät olivat mukavaa vaihtelua meillä totuttuihin suorakulmaisiin, vaikka ne aiheuttivatkin tietynlaisia etiketillisiä ongelmia, kuten mihin suuntaan kuului skoolata viimeisenä. Onneksi tämän suhteen ei juhlassa oltu kovinkaan tarkkoja. Kesellä salia sijaitsi lava, jossa suurin osa ohjelmastakin tapahtui. Tiloissa oli käytössä hotellin oma baari, joten juomat olivat melko tyyriitä, mutta ehkä se osaltaan auttoi pitämään juhlat käsissä aivan loppuun asti.

Ruoka

Ruokalista oli kirjoitettu jollain ihmeen murteella (ai

joo vai?) pöytäohjelmaan, joten tarkkaa kuvausta en menyyistä osaa antaa. Alkuruokana nimittäin oli ”pikkase palanei ankanpalasii fiikunamuusil”, pääruokana ”klöntiks kuivunutt vuohemmailto lehmänlihapötkäles pääl, viinaljatkettu soossisellane, piän pottulätty ja juuresmukuloi” ja jälkiruokana ”liika pehmost juusto ja vattui sun muit metsätollassi marjoi suklaatorttusem pääl”. Harvinaista oli, että kerrankin myös kasvissyöjien ruokalista oli pöytäohjelmassa kerrottu.

Ruoka itsessään oli hyvin maittavaa ja jopa yllättävän täyttävää juhlallisesta ja hienosta asettelusta huolimatta. Täytyy sanoa, että yksi parhaista vuosijuhlaruokamenyistä, joita minulle on vastaan tullut. Etenkin pääruoka oli suorastaan suussa sulavaa ja oli mukavaa, että sen sai syödä rauhassa ja lämpimänä. Ruokailun ajaksi oli nimittäin julistettu ruokarauha ja laulattaminen oli kielletty (tosin eivät he muutenkaan niin hirvittävästi laulaneet). Ruokailun aikana taustalla oli lisäksi bändi soittamassa, joka loi omanlaisensa tunnelman tilaisuuteen.

Ohjelma

Virallista ohjelmaa tilaisuudessa oli jonkin verran. Aivan aluksi vuorossa oli alkumusiikkia ja perinteiset tervehdyssanat. Laulaminen juhlissa tapahtui siten, että laulotoiveet tuli toimittaa laulumestareille, joita oli juhlissa kolme kappaletta ympäri salia. Kukaan pöytä ei saanut itse pyytää puheenvuoroa kilisyttämällä, vaan vuoro oli pyydetty laulumestarilta (mikäli sellaisen halusi). Myös laulaminen itsessään oli melko varovaista ja useamminkin pöytäseuralaisemme totesivat, että ”onneksi meidän pöydässämme on teekkarit”. Maltoimme kuitenkin olla liikoja sooloilematta (huom. Liikoja), joten myös juhlan järjestäjillä jäi ilmeisesti hyvä kuva meistä.

Puheet ja ansiomerkkien jakaminen menivät melko samoin rituaalein kuin meidän juhlissamme ja juhlapuheenpitäjänä toimi professori Hannu Uusitalo. Meidän mielestämme puhe oli aivan liian pitkä ja pitkästyttävä, mutta ilmeisesti asioista enemmän tietäviä puhe kosketti (pöytäseurueen tarkkailun tulos). Erikoista puheissa oli kuitenkin se, että puheen naiselle sijasta puhe pidettiin miehille, eikä minkäänlaista laulua ollut. Voi pettymysten pettymys... Olimmekin puheen aikana olettaneet saavamme naiset syliimme!

Juhlien lopussa, kahvin aikoihin, tilaisuudessa esiintyi myös stand up koomikko Riku Suokas. Tämä oli mukava piristys juhlien loppuun ja tunnelmakin alkoi jo olla paljon epävirallisempaa. Ihmiset alkoivat ilmeisesti pikkuhiljaa hieman humaltua. Lopuksi vuorossa oli vielä vanhojen tanssit, joista itse pääsimme onneksi livistämään (baaritiskin puolelle). Täten onnistuimme olemaan nolaamatta itseämme aivan totaalisesti.

Jatkot

Jatkot järjestettiin Finnlaysonin alueella tilassa, jonka nimeä en tiedä. Tilaisuuteen olimme saaneet juhlista useita drinkkilippuja, jotka pystyi vaihtamaan mietoja tai drinkkejä vastaan jatkopaikalla. Avokätiset lääkisläiset tosin innostuivat antamaan meille noin kuusi kertaa enemmän lippuja kuin mitä olimme aluksi saaneet. Avokätistä sakkia!

Jatkoilla oli tarjolla myös ruokaa. Sinne oli ilmeisesti tilattu yhden pitserian verran pitsoja, sillä ne eivät tuntuneet loppuvan eivät sitten millään, vaikka aluksi rajoituksena taisikin olla kolme viipaleetta per naama. Ehkä pienille lääkistytöille ei vain pitsa maistunut? Tilaisuudessa siis riitti ruokaa sekä juomaa yhden illan tarpeisiin. Ainakaan itselläni ei yöllä enää kotiin päästessäni ollut nälkä ja olokin oli aamulla sellainen, että nesteitä oli tullut nautittua. Tilaisuus kuitenkin loppui kovin aikaisin, eikä ns. virallisia jatkojen jatkoja tuntunut olevan... Tai sitten meitä ei vain haluttu sinne.

Ohjelmaa jatkoilla ei juurikaan ollut, vaan ohjelmasta vastasivat lähinnä teekkarit. Paikalle oli dj:ksi nimittäin tilattu Spinni, joka suoriutui tehtävästä perusvarmalla suorituksella. Oli tosin kiva nähdä välillä tuttujakin naamoja kun koko illan oli sosialisoinut vieraiden kanssa.

Sillis

Sillis järjestettiin, yllätys yllätys, Amos-klubilla Good Morning America -teemalla. Tilaisuudessa oli ruokana juustohampurilaisia ja perus sillis mättöä. Lisäksi juomat olivat perinteiseen lääkistyyliin ilmaisia, joka yllytti hieman lähtemään uuteen nousuun. Maltoimme kuitenkin mielemme ja keskityimme Nääsimplon esitysten katselemissen. Ainakin olimme hienoitin pukeutunut parivaljakko paikanpäällä!

Athene ry – 12v

YLEISARVOSANA JUHLISTA: 7 +

Cocktailtilaisuus

Cocktailtilaisuus järjestettiin Aaltoyliopiston alueella, Tietotalossa, Otaniemessä. Cocktailtilaisuus oli pienoinen pettymys. Tilaisuudessa ei ollut kovinkaan juhlavaa, vaan tilana toimi nimenomaan Tietotalon sisääntuloaula. Hienoin asia

tilaisuudessa olikin se, että pääsimme ihastelemaan Athenen kiltahuoneen suuruutta ja vertailemaan sitä TTY:n kiltatiloihin. Tämä ei kuitenkaan varmana tapahtuman järjestäjillä ollut tavoitteena juhlaa suunnitellessaan.

Lahjojen luovutus tapahtui teekkareille totuttuun tyyliin, eli juhlivan killan hallitus joi ja lopulta myös hieman juopui. Lahjan luovutuksessa oli kuitenkin mukavaa se, että puheen pystyi pitämään mikrofoniin, joten lauluääntään pystyi säästämään itse juhliin. Lisäksi juomatarjoilu oli riittävää, eikä booli loppunut kesken vaikka yritimme. Minkäänlaista varsinaista ohjelmaa silliksellä ei järjestetty.

Juhlatila

Itse pääjuhlaan mentiin cocktailtilaisuudesta linja-autoilla ja matkalle tarjottiin järjestäjän puolesta hieman kurkunkostuketta. Pääjuhla järjestettiin Cafe Caruselissa meren rannalla. Olikin hauskaa useaan otteeseen juhlan aikana katsella kuinka laivat lipuivat juhlapaikkamme ohitse. Olisikin ollut kiva tietää kuinka hyvin ulkoa näki meidät, olivathan seinät kokonaan lasista ja ulkona pimeää.

Ruoka

Alkuruokana juhlissa tarjottiin ”porocarpacciota, balsamicotomaattia, rucolaa, paahdettuja pinjansiemeniä ja parmesaania”, pääruokana ”pitkään haudutettua karitsanpotkaa, uunijuureksia, rosmariinikastiketta ja tryffelillä maustettua perunasurvosta” ja jälkiruokana ”tiramisu à la Carusel”. Ruoka oli maittavaa, mutta ei mieleenpainuvaa. Ainoastaan pääruoka teki oikeastaan vaikutuksen, en nimittäin ikinä ole syönyt niin hyvää karitsaa aikaisemmin.

Kaikki ruuat oli mitä ilmeisemmin valmistanut Cafe Caruselin keittiöväki, sillä myös henkilökunta oli heiltä. Ilmeisesti Otaniemessä ei ole niin yleistä käyttää fukseja vuosijuhlien tarjoiluissa. Ruuan ajaksi ei ollut julistettu ruokarauhaa, mutta lukkareiden ansiosta laulujen määrä pysyi erittäin minimaalisena ruokailun aikana.

Ohjelma

Juhlille erikoisempia ohjelmanumeroita lienevät sekä Athenen isäntien, että emäntien järjestämät ns. palkitsemistilaisuudet. Isännät jopa astelivat sisään kaapuihin sonnustautuneina soihtuja kantaen. Lisäksi juhlissa järjestettiin jotain sellaista, mitä en ole ennen missään nähnyt, nimittäin fuksispeksi. Athenen fukseilla on kuulemma tapana suunnitella ja esittää joka vuosi vuosijuhlilla kyseinen ohjelmanumero. Erittäin mukava ohjelmanumero, joka toivottavasti joskus rantautuu Tampereellekin.

Laulaminen juhlissa oli suoraan sanottuna hämmentävää. Ei sillä etteivätkö ihmiset olisi laulaneet, vaan se, että lauluja saivat ehdottaa ainoastaan lukkarit. Kukaan ei saanut kilistää lasia, pyytää puheenvuoroa ja aloittaa laulua, vaan kaiken laulattamisen hoitivat lukkarit. He olivat jopa selvästi kirjoittaneet etukäteen kaikki lauluihin johtavat spiikkinsä. Tämä söi mielestäni juhlatunnelmaa... Tai ehkä me olemme vain tottuneet toisenlaiseen kulttuuriin. Toki juhlat saatiin pidettyä tällä tavoin paremmin aikataulussa ja lapasessa kun kaikilta ylimääräisiltä katkoilta vältyttiin. Mielestäni luo juhlille kuitenkin liian kontrolloidun ilmapiirin.

Jatkot

Jatkot järjestettiin Helsingin yliopiston oikeustieteen opiskelijoiden, Pykälä ry:n, tiloissa. Tilassa oli baaritiski, oleskelutila, sekä erillinen huone bilettämiseksi. Täten jatkoilla pystyi helposti keskustelemaan mikäli niin halusi, mutta myös jalalla pystyi pistämään kunnolla koreasti.

Luonnollisesti jatkoilla pystyi myös ostamaan lipettejä ja vaihtamaan niitä kostukkeisiin baaritiskin henkilökunnan kanssa. Meno jatkoilla ei kuitenkaan missään vaiheessa päässyt oikein kunnolla vauhtiin ja tuntuikin, että suositumpi vaihtoehto juhlijoiden keskuudessa oli lähteä takaisin Otaniemeen jatkojen jatkoille. Kyseisille jatkoille myös me suuntasimme ja täytyy sanoa, että meno oli melkoista aamuyön tunneille saakka.

Sillis

Sillis järjestettiin Otaniemen rantasaunalla. Sillis oli aikamoinen pettymys, vaikka aika moni juhlijoista innostui-kin lähtemään uuteen nousuun. Tarjoiltu pöperö oli ihan

perus sillis mättöä, eikä minkäänlaista ohjelmaakaan sil-liksellä meidän siellä oloaikanamme järjestetty. Silliksen tavoitteena ilmeisesti olikin vain tarjota vähän pöperöä ja tila ihmisille koomaamiseen. Ilmeisesti juhlia suunnitelta-essa sillikseen ei enää oltu jaksettu panostaa...

Optiem ry – 20v

YLEISARVOSANA JUHLISTA: 9 +

Cocktailtilaisuus

Optiem ry:n cocktailtilaisuus järjestettiin itse juhlapaikan välittömässä läheisyydessä, eli Oulun yliopistolla. Tila oli hieno, muttei kuitenkaan juhmallinen, sillä kyseessä oli pienehkö ruokakabinetti opiskelijaravintolan yhteydessä. Tilassa ei saanut korkata pulloja, joten janoisen oloisen hallituksen oli tyytyminen skumppalasilliseen.

Lahjojen jako tehtiin varsin totuttuun tyyliin eli pieni huumoripitoinen puhe alkuun ja sen jälkeen paljastettiin lahja ja halattiin/käteltiin hallitus. Skumppaa jäi yli, joten janoisimmille riitti vielä toinen (kolmas?) kierros.

Juhlatila

Pääjuhlan näyttämönä toimi Oulun Yliopiston seminaaritala, joka parhimmillaan vetää jopa 250 ihmistä! Kyseessä oli hieman Festian Isoa salia suurempi tila, mutta nousevien penkkien sijaan tila oli täysin tasainen ja avoin. Edessä pieni koroke ja valkokangas, johon voitiin heijastaa muun muassa juhlan ohjelma. Koroke oli omiaan juhlapuhujalle ja serelle, sillä sinne nousemalla sai koko yleisön jakamattoman huomion.

Pöydät oli aseteltu hilpeästi nimetyiksi pöytäkunniksi (esim. "nousukausi") ja koska osallistujia oli n. 160, oli pöytien välissä mukavasti tilaa, sillä olihan tila tarkoitettu jopa 250 hengelle. Korokkeen edessä oli flyygeli ja eräs Optiemin fuksi pääsi viihdyttämään juhlayleisöä ja näyttämään osaamistaan illan mittaan.

Ruoka

Alkuruuaksi olululaiset kollegamme tarjosivat jokirapukeittoa ja talon leipää tilliöljyllä. Leipä oli todella pehmeää ja keittokin varsin maukasta ja täyteläistä. Täydet pisteet siis alkuruuasta! Pääruuaksi eteen tuotiin ylikypsää härän rintaa rosmariiniperunoilla ja portviinikastikkeella. Nimen perusteella en pihvin ystävänä uskaltanut paljoa ruualta odottaa, mutta ilokseni ruoka oli erinoimaista! Liha oli mureaa sekä maukasta ja se suorastaan sulii suuhun.

Jälkiruuaksi saimme tuorejuustovanukasta ja hilla-tyrni-

keittoa. Jälkiruokakin oli maukas, vaikka hivenen outo yhdistelmä makeaa ja suolaista. Tuorejuustovanukas oli kuitenkin positiivinen yllätys! Jälkiruuan aikana meille tarjoiltiin kahvia tai teetä, jonka kylkeen lyötiin vielä ave (konjakkia tai kermalikööriä). Kokonaisuutena ruokailu saa täydet pisteet, sillä ruoka oli todella hyvää ja se tarjoiltiin kauniina annoksina.

Ohjelma

Olululaisten juhlien suurin ero tšekäläisiin juhliin oli se, että normaalit laulut laulatettiin vain pöytäkunnittain. Tämä tarkoitti sitä, että suurimman osan ajasta salissa kaikui jokin laulu, sillä aina jollain pöytäkunnalla oli laulu menossa. Toisaalta hauska tapa varmistaa taustamusiikkia ruuan ajaksi, mutta mielummin olisin laulanut koko salin kanssa samaan aikaan. Vain suurimmat, parhaimmat ja tunnetuimmat biisit sai erikseen käydä seren valtuuttaman aloittamassa korokkeelta, jolloin koko sali osallistui lauluun.

Kuten aiemmin mainitsin, oli korokkeen edessä flyygeli, jonka sulosoinnut pitivät ruokailijoiden mielialan korkealla silloin, kun kukaan ei laulanut. Ohjelmaan kuuluivat perinteiset juhlapuheet ja palkitsemiset. Mieleenpainuvien tamperelaisesta kulttuurista eroava tapa oli nimetä kilan kunniajäsen vuosijuhlilla. Tällä kertaa kunniajäsenen arvonimen sai paikallisen teknistaloudellisen tiedekunnan vastineen johtaja.

Kahvin jälkeen tai sen aikanakin tarjolla oli ”Vapaa sana” sitä erikseen sereltä pyytävälle. Käytimme toki tilaisuuden hyväksi ja kiitimme Optiemia hyvistä juhlista ja aloitimme korokkeelta ”Täällä Jallutähden alla”, johon varsin moni liittyi mukaan. Kahvin jälkeen oli vuorossa puhe naiselle, joka ei sinänsä sisältänyt mitään mullistavaa, mutta perus hyvä puhe kuitenkin. Laulettuamme naisille pääsimme nauttimaan tanssista Teekkaritorvien säestämänä. Noin 20 minuutin tanssiaisten jälkeen oli aika siirtä ensimmäisille jatkoille.

Jatkot

1. jatkot olivat yliopistolla aulan tapaisessa tilassa. Hyvää tässä on se, että vielä ei tarvinnut lähteä siirtymään mihinkään. Asetelma aulassa pidettävistä jatkoista kuulostaa karulta, mutta tila toimi todella hyvin! Erillisessä pienessä luokahuoneen tapaisessa oli tarjolla pientä purtavaa ja juomaa oli yllin kyllin. Hilpeyttä herätti tarjoilun, naisten suosiossa olevan, siiderin vahvuus, joka oli normaalista poiketen 7 % . Ymmärrettävästi tämä aiheutti janoisimpien joukossa lievää ”ennenaikaista” humaltumista! Lisäksi paikalla oli bändi, joka soitti covereita laidasta laitaan eli JVG:stä Popedaan.

1. jatkoilta siirryttiin bussilla toisille jatkoille, jotka olivat merenrantaan saunalla jossakin paperitehtaan lähellä. Saunalla oli taas tarjolla juomaa niin paljon kuin jaksoi vaan juoda. Lisäksi sauna oli lämpimänä ja pihalla odotti kaksi paljua. Tila oli moiseen teekkaribiletukseen ehkä aavistuksen pieni, mutta paikalla olleet tuntuivat kuitenkin viihtyvän varsin hyvin. Saunassa ja paljussa ainakin meno oli kohdillaan. Paljut osoittautuivat kännisen teekkarin surmaksiksi, sillä useampikin juhlija tipahti paljun reunalta aina maahan asti yrittäessään paljuun tai sieltä pois. Jatkot kestivät kuulemma melko pitkään, sillä itse lähdin takaisin keskustaan nukkumaan n. klo 5 aamulla ja silloin saunaa alettiin vasta pikkuhiljaa tyhjentää.

Ainut miinus oli jatkojen jatkoilla se, että paikalle tilattu pizza loppui liian nopeasti. Saunaan saakka ei saapunut kuin muutama hassu lähty ja ne syötiin pikapikaa loppuun. Lisää ei tullut, joten jouduin menemään nälkäisenä nukkumaan!

Sillis

Silliksestä en osaa sanoa mitään, sillä itse en jaksanut mukavasta sängystäni niin aikaisin nousta, että olisin sinne ehtinyt. Preferoin unta aina klo 12 asti, jolloin oli pakko nousta ylös, jotta ehtisimme junaan, joka lähti klo 14 takaisin Tampereelle. Matkakumppanini Arttu Hujanen sen sijaan jatkoi 2. jatkoilta aina sillikselle asti ja sieltä suoraan junaan, joten jos oululaisesta silliskulttuurista on kysyttävää, niin Arttu on oikea mies vastaamaan.

Kokonaisuutena Oulun kollegamme todistivat, että kyllä sielläkin osataan juhlia järjestää ja nauttia niistä! Vaikka junamatkat sinne ja takaisin ovatkin hanurista, ei harmita yhtään, että lähdin. Suosittelen lähtemään Ouluun, kun Optiem seuraavan kerran (25 vuotisjuhlata 2016 ?) juhlii vuosia! Iso plusmaininta siitä, että missään vaiheessa en maksanut juomistani mitään! Erinoimaista toimintaa. Silliksestä en osaa sanoa, mutta veikkaan, että kovinkaan monella ei enää näin kattavan juomatarjoilun jälkeen ollut tarvetta silliksellä kiskoa lisää. Ainakaan maksullisia juomia. Kiitos ja kumarrus Ouluun!

Tutalainen maailmalla

안녕하세요? *

Harri Pakkala - Soul, Etelä-Korea

Terveisiä täältä komeiden vuorten ja väenpaljouden keskeltä. Kohta tulee kokonainen lukukausi täyteen siitä, kun sinivalkoiset siivet kiidättivät meikäläisen Helsinki-Vantaalta kohti Itä-Aasiaa ja Korean vaihtovuotta. Tässä vaiheessa sitä huomaa, että aika on mennyt todella nopeasti ja puoli vuotta ei riitä mihinkään. Onneksi jäljellä on vielä toinen mokoma ennen kotiinpaluuta ensi kesänä.

Hyppy tuntemattomaan

Miksi pieni ihminen päättää lähteä vuodeksi maahan ja kulttuuriin, josta ei etukäteen tiedä juuri muuta kuin pari kansainvälistä elektroniikkajättiä ja suomalaisten telakoiden emoyhtiön? Tähän kysymykseen on saanut vastailta moneen otteeseen, vaikka täysin selvää se ei kyllä itsellekään ole. Jossain vaiheessa vaihtokuvioita pohtiessa tuli kuitenkin selväksi, että haluan lähteä Aasiaan tutustumaan täysin erilaiseen kulttuuriin ja ympäristöön. TTY:n vaihtoraportteja lukiessa Etelä-Korea alkoi vaikuttaa mielenkiintoiselta ja erilaiselta paikalta, josta kovin monella ei ole kokemusta. Lopulta päädyin valitsemaan Sungkyunkwan Universityn, koska halusin myös päästä Souliin katsomaan, millaista elämä on todellisessa suurkaupungissa.

"Onpas täällä lämmin", oli ensimmäinen ajatus lentokoneesta astuessa. Kentällä oli vastassa yllättävän trooppinen kuumankostea henkäys, joka kuivaan ja viileään Suomeen tottuneelle nostatti melko lämpöisen olon. Kulunut loppukesä tosin oli poikkeuksellisen lämmin, ja vasta viikkoa ennen saa-

* korealainen "Moi!". Lausuttuna [annjanhasejo]. Kirjaimellisesti suunnilleen, "Voitko mukavasti ja hyvin".

pumistani Soul oli kärsinyt pahimmista sateista ja tulvista pitkään aikaan. Seuraavaksi alkoi hiljalleen hahmottaa mittasuhteita, kun Helsinki-Vantaan mittaisen terminaalin jälkeen piti ottaa vielä sukkulajuna toiselle puolen lentokenttää, ja matka kentältä yliopistolle oli täynnä monikaistaisia teitä, isoja siltakomplekseja ja valtavia vierekkäin olevista betonilaatikoista koostuvia asuinalueita. Sen ihmeemmin ei tosin väenpaljous ole häirinnyt, kunhan hyväksyy että kadulla kulkiessa saa kävellä siksakia ja silti törmäilee ihmisiin ihan fyysisestikin.

Yliopisto, kampus ja opiskelu

Sungkyunkwan University (SKKU) mainostaa itseään kovasti korealaisen korkeakoulutuksen synnyinsijana, ja koulun alueella onkin erittäin kuvauksellinen reilut 600-vuotias vanha kampus, joka toimi aikoinaan kungfutselaisena oppilaitoksena kouluttaen valtion korkeita virkamiehiä. Nykyään Souliissa opiskelee kauppatieteilijöitä, lakimiehiä, taiteilijoita, humanisteja, sosiologeja ja muuta sekalaista joukkoa. Yliopistolla on myös Suwo-

Kukkulalta koulun takaa näkee mukavasti Soulin keskusta

Korealaista arkkitehtuuria SKKU:n vanhalla kampuksella

nissa, tunnin matkan päässä Soulistä, toinen kampus, johon on keskitetty insinööri- ja luonnontieteiden opiskelijat. Näihin ei tosin ole juurikaan tullut törmättyä, sillä aika kuluu lähinnä Soulistä. Kampuksen sijainti on ideaalinen, lähellä Soulin ydinkeskustaa ja tärkeimpiä turistinähtävyyksiä. Korealaisessa yliopistohierarkiassa SKKU nauttii melko korkeaa arvostusta, vaikkei ihan kärkisijoille pääsekään. Vaihtarin näkökulmasta tällä ei välttämättä ole väliä, mutta korealaiset laittavat todella suuren merkityksen sille, kuinka arvostettuun kouluun pääsevät.

testata saati kirjoittaa pitkiä esseitä. Tähänastiset tenttini tuntuvatkin testanneen enemmän laskutoimitusten osamista ja yksityiskohtien muistamista kuin asioiden suurempaa soveltamista.

Opiskelun suhteen päätin keskittyä syyslukukaudella kielen oppimiseen ja päädyin 10 viikon mittaiselle kieli-kurssille, jolla opiskeltiin koreaa viitenä päivänä viikossa neljä tuntia päivässä – yhteensä 200 tuntia koko kurssin aikana. Aasialainen kieltenopiskelu on kyllä varsin

Selkein ero suomalaiseseen yliopistoon on, että täällä lukuvuosi on jaettu vain kahteen lukukauteen. Kaikki kurssit kestävät yhden lukukauden ajan, ja lukukauden lopussa on lopputentit kursseille. Puolivälissä lukukautta on myös välikoejakso, jolloin kaikilla kursseilla testataan siihen mennessä opitut asiat. Tenttiäikaa on tyypillisesti vain tunnista puoleentoista, joten kovin syvällistä asioiden oppimista tuossa ei ehdi

Tavanomainen ostoskatu täynnä neonvaloja ja kauppia, joista jokainen soittaa kadulle omaa musiikkiaan. Alkuiltapäivästä johtuen väkeä on vielä aika vähän.

erilaista suomalaisen tapaan verrattuna. Koska kurssilla oli mm. kiinalaisia ja japanilaisia, jotka eivät englantia puhu, oli koko opetus koreaksi. Opettajien loistavista nonverbaalisista taidoista huolimatta tämä toi huomattavan haasteen varsinkin kieliopin ymmärtämiseen, kun lähtötaso kielessä on nolla. Opetus myös keskittyi enemmän kuvitettujen sanalistojen opetteluun ja erilaisten kielioppikuvioiden muistamiseen kuin asioiden soveltamiseen ja jokapäiväisessä elämässä kommunikointiin. Monet kotitehtävät olivat lähinnä annettujen sanojen ja fraasien kirjoittamista pariin kolmeen kertaan paperille. Jos kaikki kieliopetus tässä maassa on samanlaista, niin en toisaalta ihmettele, miksi englannintaito on selvästi suomalaista tasoa heikompi. Kohtuulliset eväät yksinkertaiseen kommunikointiin kurssilta kuitenkin sai, ja hauskaa oli myös oppia täysin uutta kieltä ihmisten kanssa, joiden välille ei ennestään tahtonut löytää yhteistä kieltä. Tulipa yhdet japanilais-korealaiset häätkin kurssin ansiosta nähtyä.

Normaalisti paikalliset opiskelijat lukevat yhtenä lukukautena 5-6 kurssia, jotka vastaavat kukin noin 5 suomalaista opintopistettä. Kielikurssin takia otin syksyille vain kaksi muuta kurssia, joista mainitsemisen arvoinen on case-kurssi Asia Business Case Study. Kurssin professori on päivätyönään Korean Pizza Hutin toimitusjohtaja, ja on työskennellyt myös monen muun firman johtotehtävissä. Parasta antia onkin ollut miehen kokemukset

Hanbok on perinteinen korealainen puku

ja näkemykset bisneksestä ja työelämästä, sekä käytännönläheiset ajatukset eri case-tilanteiden ratkaisuihin. Tällaista yhteistyötä liike-elämän kanssa olisi hieno saada Tampereellekin. Muuten kurssivalikoimani on ollut sen verran ohut, että kummoisia päätelmiä täkäläisestä opiskelusta ei vielä voi tehdä.

Elämää Soulissa ja Koreassa

Etelä-Korea on kohtuullisen pieni maa, jonka asutus on keskittynyt vieläkin pienemmälle alueelle. Pinta-ala on noin kolmannes Suomesta, mutta väkeä lähes kymmenkertaisesti. Lisäksi suurin osa maasta on asumatonta vuoristoa, ja pelkästään Souliin on ahtautunut Tampereen kokoiselle alueelle noin 10 miljoonaa asukasta. Voi

siis kuvitella, että rauhallisiin suomalaistuihin verrattuna täällä käy aikamoinen vilinä. Vilkkaimmilla ostoskaduilla ei ilta-aikaan tahdo päästä eteneämään väenpaljouden takia, ja lokakuussa järjestetty ilotulitusjuhla tukki kokonaisen kaupunginosan kadut, kun toista miljoonaa katsojaa lähti kotiin tapahtuman päätyttyä. Toisaalta ainakin yliopiston lähellä aamupäivät ovat rauhallisia ja kaupunki tuntuu heräävän vasta puoliltapäivin, jolloin suu-

Soulin lyhtyjuhla tarjosi valoa marraskuun pimeyteen keskustassa kulkevan virran varrella

Kävelyreitti Daejeonin metropolikaupungissa

rin osa ravintoloista avaa ovensa lounastajille ja kadut alkavat pikku hiljaa täyttyä muista kulkijoista.

Hintataso Koreassa ja Soulissa on jonkin verran Suomea edullisempi, mutta vaihtelee eri asioiden välillä ja on moneen muuhun Aasian maahan verrattuna selvästi korkeampi. Elinkustannukset myös kohoavat melko nopeasti, ja nykyään lähinnä Japani taitaa olla kalliimpi. Esim. tonttimaan sanotaan olevan Soulissa lähes kalleinta maailmassa. Toisaalta paikka vaikuttaa siistimältä, viimeistellymmältä ja länsimaalaisemmalta kuin esim. Taiwan, jossa ehdin piipahtaa muutama viikko sitten. Syöminen on täällä edelleen varsin edullista ja kohtuullisen aterian löytääkin lukuisista yliopiston lähialueen ravintoloista 3-4 eurolla. Hervannasta keskustaan vastaavan taksimatkan puolestaan saa alle kymppillä. Toisaalta tietyt ruokatavarat, kuten hedelmät ja tonnikala, ovat ihan Suomen hinnoissa, ellei kalliimpiakin. Myös kaikki länsimaalainen tuontitavara ja länsivaikutteinen on kallista. Vaatteita tietyiltä toreilta voi löytää varsin edullisesti, jos vain itse on riittävän kompakti – meikäläisen melkein 190-senttisellä varrella ei juuri korealaisia paitoja tarvitse katsella, ja kengänkoot loppuvat noin 43:een.

Yksi hienoimpia asioita täällä on vuoret. Mukava pieni vuori kävelyreitteineen löytyy heti yliopiston takaa, ja puolen tunnin metromatkan päässä on mm. yksi Korean lukuisista kansallispuistoista, joissa pääsee kokemaan vuorilla patikoinnin taikaa – tuhansien muiden retkeilijöiden seurassa. Varsinkin viikonloppuisin korealaiset ryntäävät pois kaupungin

vilskeestä vuorille, ja aasialaiseen tapaan liikkuvat usein kohtuullisen isoissa joukoissa välillä matkaradioita tai muuta viihdykettä mukanaan kantaen. Yleensä retkeilijät on varustettu viimeistä huutoa olevilla vaelluskengillä, -sauvoilla, -repuilla ja -vaatteilla, ja monien reittien alku-

Yksi kahdestatoista vesiputouksesta itärannikolla olevassa lääninpuistossa

päässä on isoja turistikyliä täynnä retkeilykauppoja ja ravintoloita. Suurin osa reiteistä on tehty helpoksi kulkea rakentamalla portaita ja muita apuvälineitä. Joillain huipuilla pääsee myös ihan kiipeilyn makuun, kun eteenpäin menään reitille rakennettuja köysiä ja kaiteita pitkin kiipeämällä. Vuoristopurojen ansiosta monesta paikasta löytyy myös kauniita vesiputouksia, ja rannikolla on taas toisenlaisia maisemia. Löytyypä etelästä muutamia hiekkarantoja, jotka tosin ovat vielä kunnolla kokeilematta.

Pöytä koreaksi!

Ilotulituksen mallia korealaisittain - Seoul Fireworks Festival 2011

Komeiden vuorien ja muiden hienojen paikkojen ohella parhaimmista kokemuksista on korealainen ruoka. Tyypillisinä ainesosina käytetään riisiä tai nuudeleita, erilaisia kasviksia, maltillisesti lihaa ja runsaasti chiliä, joista valmistetaan maukasta ja usein melko tulista ruokaa. Varsinainen ateria on hyvin erilainen suomalaiseseen parille lautaselle kasattuun perunamuusiin, lihapulliin, salaattiin, ruisleipään ja maitolasiin verrattuna. Tavallinen ateria koostuu riisikiposta, varsinaisesta ruokalajista sekä vaihtelevasta määrästä erilaisia sivuruokalajeja. Lähes poikkeuksetta ateriaan kuuluu myös Korean kansallisruokaa Kimchiä, joka on käytännössä hapatettua kiinankaalia maustettuna chilillä, valkosipulilla, mahdollisesti kalakastikkeella ja melkein millä tahansa mahdollisella.

Ehdottomasti kokemuksen arvoinen on myös korealainen

grilliravintola, jossa pöytään tuodaan jälleen pienissä kipoissa valikoima erilaisia kasviksia ja muita sivuruokalajeja, pari erilaista maustekastiketta ja siivuina olevaa raakaa lihaa. Pöydässä on kuuma grilli, jossa asiakkaat itse kypsäntävät lihan haluamallaan tavalla. Tämän jälkeen lihat leikellään pieniksi paloiksi, jotka tyypillisesti kääritään salaatinlehteen ja syödään muiden lisukkeiden kanssa. Ehdoton herkku on grillattu kimchi. Grillin lämpö pehmentää ja kypsytää kaalin ja muuttaa tulisuuden pehmeämmäksi ja entistä maukkaammaksi. Näitä tulee Suomessa ikävä.

Lopputerveiset

Kaikenlaista täällä on jo ehtinyt kokea ja nähdä, kuten pienet visiitit Korean paratiisisaarelle Jejulle ja vähän kauemmas Taiwanille, mutta paljon on vielä nähtävääkin. Kevään aikana olisi tarkoitus mm. käydä Japanissa ja tutkia vähän enemmän Korean paikkoja, ja lopulta tulla takaisin Suomeen Siperian rataa Kiinan ja Mongolian kautta. Sen ihmeellisempää kulttuurishokkia en ole onnistunut kehittämään, mutta välillä on kyllä ikävä teekkaririentoja ja varsinkin sitsejä, laulusaunoja ja killan excuja, sekä tietysti rehellistä suomalaista ruisleipää. Näitä odotellessa lisäajatuksia voi käydä vilkuilemassa blogista, jota yritän päivittää säännöllisen epäsäännöllisesti osoitteessa <http://harrip.kapsi.fi/korea/>

Terveisiä koko killalle!

Tyypillinen ateria: riisiä, kimchilihakeittoa ja valikoima erilaisia pikkusyötäviä -Harri

Kriisitilanteita Ranskassa

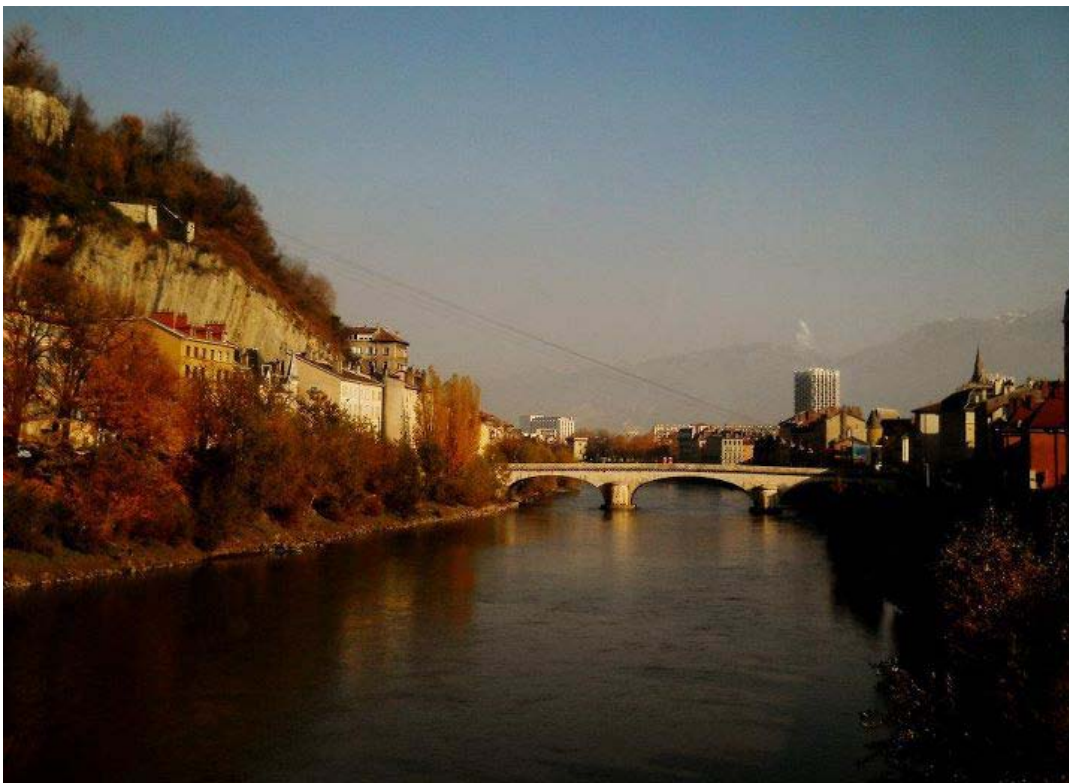
– ESTIEM Vision Crisis & Change Management in France

Jo aiempana Vision- kävijänä minulle ei jäänyt epäselväksi, että tämänkin vuoden Vision seminaariin on osallistuttava. Aikatauluiltaan oikeastaan ainoaksi sopivaksi jäi Vision Ranskassa, joka sopi minulle paremmin kuin hyvin, sillä maa oli minulle vielä täysin tutkimatton. Suomesta matkaan lähti Tamperetta edustamaan myös Johanna Kari sekä kaksi toistaiseksi tuntematonta lappeen Rantalaista. Itse päädyin matkustamaan Helsingistä Frankfurtin kautta Geneveen (puhtaasti kustannussyistä). Tietoisena Sveitsin hintatasosta pakkasin laukun täyteen "reissumiestä", jonka voimin vältin Geneven 20 euron pizzat. Matka jatkui rajan yli kohti Grenoblea ja myöhään illalla saavuin pimeitä kujia pitkin Visionin järjestäjän Arthurin kämpälle, jossa minulle ojennettiin suklaatäytteinen Crêpes sekä lasillinen tuntematonta paikallista juomaa, joka kulki nimellä Charteuse. Ensimmäinen ilta sujui rennoissa merkeissä tutustuen ja maistellen eri maista paikalle kulkeutuneita juomia. Ranskan kyseenalaisen äänieristyksen vuoksi bileet loppuivat kuitenkin lyhyeen, ja minulle määrätty majoittaja Tomas vei minut poikakommuuniinsa. En olisi uskonut, että niin kapeita kujia voi ajaa niin vinhaa vauhtia yliajamatta ihmisiä (joka ei tosin kaukana ollut), ja ilmeisesti on myös täysin nor-

maalaa parkkeerata auto osittain keskelle tietä hätävilkut päällä, mikäli parkkipaikkaa ei löydy. Tomasilla oli kuitenkin tarjota kaikkeen selitys: "This is Grenoble!". Hervannassa yleinen ongelma on "kämpät on niinku 70-luvulla", Tomasin kämpppää taas voisin kommentoida "kämpät on niinku 1800-luvulla".

Herätys oli ESTIEM- tapaan aivan liian aikaisin, mutta väsymys kaikkosi astuttuani pirteään aamuilmaan ja havaittuani, minkälaiseen paikkaan sitä oli oikein tultu. Joka suunnassa kohoavat vuoret ja horisontissa kimmeltävä Mont Blanc saivat lakeuksien tytön haukkomaan henkeä. Aamiaiseksi tarjoiltiin luonnollisesti kroissantteja, sulkaatyynyjä ja patonkia. Ensimmäisen luennon piti HP:ltä tullut häikäisevän karismaattinen Pascal Marion, missä hän avasi aihetta Crisis Management. On rehellisesti myönnettävä, etten ole koskaan tainnut olla niin mielenkiintoisella luennolla. Seuraavalla luennolla puitiin talouskriisiä koulun oman luennoitsijan johdolla, joskin osalta meistä se meni hiukkasen ohitse, sillä sanasto oli osittain vierasta emmekä ole mitään kauppatieteilijöitä. Päivän päätteeksi pääsimme ratkaisemaan casea, jonka vetäjän englanninkielentaito oli jokseenkin kyseen-

alaista. Päivä akateeminen anti oli erittäin mielekäs, sillä emme edes havainneet, että olimme viettäneet yliopistolla jo 11 tuntia. Tässä on kuitenkin otettava huomioon, että jokaisen luennon välissä vietimme puolen tunnin tauon nauttien kroissantteja. Pienen hengähdystauon jälkeen palasimme yliopistolle syömään paikallista ruokaa eli tartiflettea. Ranskalaisen oluen, ginin sekä Snaps- pelin innostamina lähdimme lopulta kohti pubia, jossa rans-

kalaiset yllättivät meitä tanssitaidoillaan.

Väsymyksen määrä oli seuraavana päivänä edellistä suurempi, lohtua kuitenkin herätti, ettei luentoja ollut luvassa. Pelien ja yliopiston esittelyn jälkeen tutustui Grenoblen nähtävyyksiin ja suoritimme pakollisia vaateostoksia. Kaupungin pienestä koosta huolimatta onnistuin eksyttämään itseni, eikä tilannetta helpottanut yhtään se, että käytin Grenoblessa suunnistamiseen Lyonin karttaa. Paikallisilta ei herunut sympatiaa, ellei ranska taipunut. Kuin ihmeen kaupalla löysin paikalle, ja vaikka olinkin liki tunnin myöhässä, olin silti ensimmäisiä. Aikakäsite Ranskassa on varsin joustava. Kaikkien lopulta saavuttua paikalle lähdimme ruokailemaan herttaiseen pieneen ravintolaan, joka tarjoi meille Grenoblen parhaita herkkuja sekä luonnollisesti viiniä. Ilta jatkui pienessä Mexico-tyylisessä pubissa, jonka lattia oli hienoa hiekkaa ja tunnelma kuin biitsillä. Muutaman tequilan ja mojiton jälkeen jatkoimme matkaa toiseen publiin, joka olikin merkellisimpiä joihin minut on ikinä viety. Tässä pienessä ”merirosvolaivassa” ei ollut tuoleja lainkaan ja musiikki oli niin kovalla, ettei istuminen edes olisi ollut järkevää. Hämmennystä lisäsi aika-ajoin palamaan syttyvä baaritiski. Päädyimme nauttimaan tiskin takaa keltaista litkua, jonka sisällöstä meille ei kerrottu.

Aamulla väsymys oli taas astetta korkeampi. Motivaatiotamme kuitenkin kasvatti Pascal Marionin paluu aiheena ”Changing Technologies”. Tälläkään kertaa emme joutuneet pettymään ja luento loppui turhan aikaisin. Toivoamme kuitenkin herätti huhupuheet Lyonissa odottavasta yhtä mainiosta luennoitsijasta. Matkamme siis jatkui ensin Krohnen tehtaalle, jossa meidät tutustutettiin tuotantolaitokseen. Tuotantopäällikön puutteellinen englanninkielentaito aiheutti joitakin konflikteja, mutta lopulta kaikki tarpeellinen informaatio saatiin jaettu. Lyonissa meille oli varattu luokkahuone, josta oli tehty ”disko” vain meitä varten. Patonkituokion jälkeen aloimme tuhoamaan alkoholituotteita, jotka meille oli varattu. Viinin sii-

vittämänä ilta jatkuikin snaps- pelin, limbon sekä tanssin muodossa, myös Rasputin oli kovassa käytössä. Ilta jatkui pitkin campusta, eikä kaikilla ollutkaan täyttä varmuutta, mistä sitä oikein tuli herättyä.

Väsymyksen määrä tässä tapahtumassa noudattaa lineaarista ellei jopa eksponentiaalista käyrää. Ensimmäisellä luennolla tuoksahti vanha viina ja laitoksen vahtimestarilta oli tullut valituksia: ”koko laitos haisee viskiltä”. Raotimme kuitenkin väsyneitä silmiämme Krohnen toimitusjohtajan viisaille sanoille aiheesta ”Crisis – What Crisis?”. Huhupuheet eivät olleet pelkkää huhua, tämä hollantilainen karismapesä todella sai herätettyä meidät koomasta. Kahvitauon jälkeen aamuinen väsymys olikin jo miltei unohdettu ja kriisinhallintaan liittyvä workshop

onnistui odotettua paremmin. Hyvästelimme Krohnen miehen ja siirryimme kohti kaupunkikierrosta. Totesimme tämän Ranskan toiseksi suurimman kaupungin olevan aivan liian suuri nähtäväksi yhdessä päivässä, ja samaa sanoivat uupuneet jalkamme. Seuraavaksi siirryimme hostiemme luokse nauttimaan lisää paikallisia herkkuja. Listalla oli perunoita juustolla sekä erilaisilla kinkuilla ja makkaroilla. Luonnollisesti asiaan kuului myös viini. Edelliset illat ja kaupunkikierron olivat kuitenkin vieneet Estiimerien voimat ja vain kolmasosa meistä jatkoi illalla yökerhoon, allekirjoittaneen kuuluen tähän kastiin. Sisäänpääsyssä insinööriopiskelijoiden sukupuolijakauma aiheutti kuitenkin ongelmia, sillä Ranskassa on hyvin tarkkaa, että yökerhoon tulee enemmän naisia kuin miehiä. Lopulta pääsimme tupaan, joka olikin niin täynnä,

ettei jalansijaa tuntunut löytyvän. Hivuttautuessamme kotiin neljän aikaan kohtasimme samoja ongelmia bussissa; kaikkien yrittäessä ahtaa bussiin yhtä aikaa täytyi ovelta olla kolme vartijaa hallitsemassa kaaosta.

Viidentenä päivänä saimme nukkua hieman pidempään, josta väsyneet kehomme olivat varsin kiitollisia. Jos meille ei jäänyt ensimmäiseltä luennolta mitään muuta mieleen, niin muistamme ainakin sanan "serendipity" sen täydellisessä merkityksessään, ja koemme nyt olevamme parempia ihmisiä kuin ennen. Luennon jälkeen lähdimme tutustumaan paikalliseen viinikulttuuriin. Ammattilaisen opastuksella osaamme nyt tunnistaa viinin alkuperän pyörittelemällä laseja ja kurlaamalla (sylkemättä kuitenkaan viiniä kuppiin). Osa meistä innostui viinin maistelusta niinkin paljon, että voidaan

jo puhua reilusti viinin juonnista. Viinin aiheuttaman nälkäntunteen herättäminä lähdimme saalistamaan ruokaa. Päädyimme kurjaan kebab- baariin, jonka vessaan en olisi rohjennut mennä ilman kahdeksaa lasia viiniä. Kommunikaatio-ongelmien jälkeen päädyin tilaamaan leipää, jonka välissä oli ranskalaisia (?). Englanninkielen taito Lyonissa on "je ne parle pas l'anglais". Illalla oli vuorossa gaalaillallinen, jossa meille tarjottiin lisää paikallisia herkkuja, ja tietenkin plus de vin, lisää viiniä. Ilta jatkui viereisessä yökerhossa, jossa ei harmiksemme ollut meidän lisäksi montakaan ihmistä. Nekin muutamat ihmiset onnistuivat kuitenkin aiheuttamaan riittävästi häiriötä. Illan päätteeksi jouduimme kävelemään tuskallisen pitkän matkan, jonka itse suoritin ilman kenkiä.

Viimeistä päivää viedään, ja sen alkaa jo tuntea. Puimme viikon aikana oppiamme asioita, joita olikin kasaantunut yllättävän paljon. Monet potivat ikävää Pascal Marionia kohtaan. Söimme patonkia saadaksemme energiaa tulevaa luistelutuokiota varten. Jäällä huomasi suomalaisen luistelutaidon; suomalaiset olivat parempia luisteilijoita kuin 99% ihmisistä jäähallissa, vaikka itse en ole juurikaan luistellut sitten yläasteen. Huvitusta herätti erityisesti turkkilainen luistimien päällä. Luistelutuokio vaati lämmikettä, joten suuntasimme joulumarkkinoille, missä nautimme pari kupillista vin chaudia, eli kuumaa viiniä. Illallista söimme jälleen hienostuneesti viinin kanssa

vanhan kaupungin romanttisessa pikku ravintolassa. Tämän jälkeen olikin hankaluuksia löytää lauantai-iltana pubi, jonne kaikki mahtuisivat. Lopulta löysimme kuitenkin istumapaikan, ja eteemme iskettiin kolme litraa viskiä kolalla. Ilta jatkui toisessa yökerhossa, jossa ihmisiä oli vähintään yhtä paljon kuin viimeksi. Päädyimme pelaamaan pullonpyöritystä ja aiheuttamaan hämmennystä viereisen pöydän ranskalaisryhmälle. Auringon jo miltei noustessa havaitsimme, että olemme missanneet viimei-

sen yöbussin ja viikon aikana kasaantuneen kalorimäärän jälkeen olikin aika muutaman kilometrin yöjuoksulle. Kotona oltiin sopivasti aamupalan aikaan ja pian alkoi kotimatka kohti Tamperetta. Pakkasin laukun täyteen patonkia ja suoritin Estiem- spiritin siivittämänä kaupunkikieroksen Genevessä. Kulunutta viikkoa tulee muisteltua lämmöllä, en sen intensiivisempää esitystä ranska-

laisesta elämästä olisi voinut viikossa kokea. ESTIEM-matka ei todellakaan ole mikään rentoutusloma, tai sitten täytyy todella karsia puolet aktiviteeteistä pois, joka taas ei ole järjestäjille kovin mukavaa. Sille, joka haluaa saada kasan uusia ystäviä, nähdä paikallista opiskelijakulttuuria sekä kokea ESTIEM- spirit, suosittelen Visionia! On kuitenkin oltava valmis heräämään aikaisin joka aamu, eikä ole kohteliasta järjestäjiä kohtaan, jos luennoilla ei osoita mielenkiintoa, sillä tapahtuman järjestämiseen on nähty paljon vaivaa. Kyseessä ei ole siis pelkkä hupiloma, vaikka sitä se pitkälti onkin. Work Hard – Play Hard!

Tulevana talvena/keväänä juuri Sinulla on mahdollisuus osallistua Visioniin seuraavissa kaupungeissa:

28.2-4.3 Trondheim, Norja (rekisteröityminen 22.12. asti)
4-11.3 Groningen-Enschede, Hollanti
15-21.4 Ilmenau-Darmstadt, Saksa
9-13.5 Famagusta, Kypros
22-27.5 Vienna, Itävalta

Näihin ja muihinkin Estiemin tapahtumiin voit rekisteröityä Estiemin sivuilla www.estiem.org. Mikäli et ole vielä Estiemin jäsen, nykäise hihasta killan kv- vastaavaa!

Accelerate your career from day one

Join McKinsey as a management consultant (Junior Associate) and you become part of the world's most influential leadership network: our colleagues, clients, and alumni. You will have unrivalled choice to shape your career and future.

The McKinsey Helsinki office is looking for outstanding Master's degree candidates for permanent positions. We hire exceptional people with excellent capabilities. We look for great potential in problem solving, leadership, drive, and interpersonal skills.

To learn more about our work, people, and career options visit www.mckinsey.fi.

With any questions, please contact Mari Johansson, mari_johansson@mckinsey.com or +358 9 6157 1705.

You can send your application anytime, already before graduation, by filling in an online application at www.mckinsey.fi.

EVERY THIRD SHIP YOU SEE IS POWERED BY US.

The reason for this isn't just the efficiency of our solutions, excellent though they are. Just as important is the efficiency enhancing lifecycle care on offer around the clock and all across the globe. Because an efficient propulsion system uses less fuel and gives off less emissions. This is just one example of how Wärtsilä solutions are good for both business and nature on land and at sea. Read more about what we can do for you and the environment at wartsila.com.

SUMMER JOBS 2012

Application deadline 15.2.2012

ENERGY
ENVIRONMENT
ECONOMY

WARTSILA.COM

WÄRTSILÄ